

Kehityspolitiikka ja globaalit aiheet EU:ssa — Suomalaismeppien toimet, aktiivisuus ja tietämys

Sisällys

Johdanto	3
EU globaalina ja kehityspoliittisena toimijana	5
EU globaalina ja kehityspoliittisena toimijana	5
Euroopan unionin toimielimet	6
Kauden 2004–2009 keskeiset kehityspoliittiset päätökset ja sisällöt	7
Kehityspolitiikka ja globaalit aiheet:	
suomalaisedustajien toimet, aktiivisuus ja tietämys	10
Suomalaisedustajat Euroopan parlamentissa	10
Yhteenveto edustajien toimista kehityspolitiikan parissa	10
Äänestyskäyttäytyminen, tiedonsaanti ja kansalaisjärjestöjen asema	14
EU globaalina toimijana	16
Parlamentissa kauden aikana esiin nousseet kehitysaiheet	17
Kehitysyhteistyön rahoitus	18
Hallinnon rakenne	21
Kehityspolitiikan asema osana EU:n politiikan tekoa	23
Kehityspoliittinen johdonmukaisuus ja vaatimus läpileikkaavuudesta	24
Lopuksi	27
Yhteenveto	27
Haasteet uudelle Euroopan parlamentille	28
Lähteet ja lisätietoja	31

Johdanto

Euroopan unionilla on tärkeä rooli globaalina ja kehityspoliittisena toimijana. Niin kehitysyhteisöön, kauppaa- ja ulkopoliittikan kuin ilmasto- ja ympäristökysymysten parissa EU toimii jäsenvaltioitaan laajemmassa mittakaavassa vaikuttaen myös maailmanlaajuisesti. Yhdessä jäsenmaidensa kanssa EU on tällä hetkellä maailman suurin virallisen kehitysavun antaja. Yli 55 % kaikesta maailman kehitysavusta on lähtöisin Euroopan yhteisöstä tai unionin 27 jäsenmaasta. Euroopan unioni on ainoa avunantaja, joka toimii lähes joka puolella maailmaa. EU välittää kehitysapua yli 160 valtioon. Unioni on myös monen kehityksiaan tärkein kauppakumppani.

Euroopan parlamentti on kansanedustuslaitos, jossa on edustajia kaikista EU:n jäsenmaista. Kaudella 2004–2009 parlamentissa istuu 785 jäsentä 27 jäsenmaasta. Parlamentti päättää unionin laeista ja budjetista yhdessä jäsenmaita edustavan ministerineuvoston kanssa. Lisäksi parlamentti valvoo mm. komission toimintaa. Euroopan parlamentin edustajilla on mahdollisuus vaikuttaa unionin toimintaan ja edistää maailmanlaajuisen köyhyyden vastaista toimintaa. Varsinkin valiokuntatyöskentelyssään, mutta myös muissa tehtävissä parlamentaarikoilla on keskeinen asema ja vastuu nostaa kehityskysymykset esille ja vaatia niiden huomioimista.

Tämän selvityksen tarkoituksena on valottaa suomalaisten europarlamentaarikkojen käsityksiä ja mielipiteitä Euroopan unionista globaalina ja kehityspoliittisena toimijana sekä esitellä heidän toimintaansa globaalien köyhyyden vähentämiseksi. Tarkastelun kohteena on parlamentaarinen kausi 2004 - 2009. Selvitys on tuotettu osana EU-rahoitteista FEST-hanketta. FEST on perustettu lisäämään tietoutta EU:n kehityspoliitikasta sekä etelän ja pohjoisen välisistä suhteista. FEST-hankkeen keskeisenä tavoitteena on vahvistaa kansalaisjärjestöjen tietämystä ja aktiivisuutta erityisesti Euroopan unionin tasolla sekä edesauttaa näitä osallistumaan ja vaikuttamaan unionin kehityspoliittikkaan.

Suomella on Euroopan parlamentissa kaudella 2004–2009 yhteensä 14 edustajaa. Kauden aikana on tapahtunut kolme henkilövaihdosta. Tätä selvitystä varten yhtä lukuun ottamatta¹ kaikille 17 suomalaisille kaudella 2004–2009 parlamentissa edustajina oleville tai olleille edustajalle lähetettiin haastattelupyyntö. Lopulliseen selvitykseen haastateltiin syksyllä 2008 seuraavia 11 edustajaa: Satu Hassi (vihr./ 2004-2009²), Ville Itälä (kok./ 2004–2009), Lasse Lehtinen (sdp/ 2004–2009), Riitta Myller (sdp/ 2004–2009), Reino Paasilinna (sdp/ 2004–2009), Sirpa Pietikäinen (kok./ 2008-2009³), Samuli Pohjamo (kesk./ 2007-2009⁴), Esko Seppänen (vas./ 2004–2009), Hannu Takkula (kesk./ 2004–2009), Kyösti Virrankoski (kesk./ 2004–2009) ja Paavo Väyrynen (kesk./ 2004-2007⁵).

Anneli Jäätteenmäki (kesk./ 2004–2009), Piia-Noora Kauppi (kok./ 2004-2008⁶), Eija-Riitta Korhola (kok./ 2004–2009) ja Henrik Lax (rkp/ 2004–2009) kieltäytyivät haastattelusta

1 I.I.2009 Euroopan parlamentissa työnsä aloittanut ja Piia-Noora Kaupin korvannut Eva-Riitta Siitonen ei ehtinyt mukaan selvitykseen.

2 Vuodet, joina henkilö on toiminut Euroopan parlamentin edustajana.

3 Sirpa Pietikäinen on Euroopan parlamentin edustajana korvannut 4.4.2008 alkaen parlamentin jättäneen Alexander Stubbin.

4 Samuli Pohjamo on Euroopan parlamentin edustajana korvannut 23.4.2008 alkaen parlamentin jättäneen Paavo Väyrysen.

5 Paavo Väyrynen on jättänyt tehtävänsä Euroopan parlamentissa 18.4.2007 siirryttyään Suomen ulkomaankauppa- ja kehitysministeriksi. Samuli Pohjamo on tullut Euroopan parlamenttiin Paavo Väyrysen tilalle.

6 Piia-Noora Kauppi on jättänyt edustajan tehtävänsä Euroopan parlamentissa 31.12.2008. Eva-Riitta Siitonen on tullut Euroopan parlamenttiin Piia-Noora Kaupin tilalle.

ja selvitykseen osallistumisesta. Myös Alexander Stubb (kok./ 2004-2008⁷) ja Eva-Riitta Siitonen (kok./ 2009-2009⁸) ovat jääneet selvityksen ulkopuolelle.

Tämä selvitys koostuu kahdesta osasta. Ensimmäisessä osassa EU globaalina ja kehityspoliittisena toimijana esitellään unionin asemaa globaalina toimijana, unionin kehityspoliitikkaa, sen kehityspoliittisia tavoitteita ja instituutioiden rooleja sekä kartoitetaan kauden 2004–2009 keskeisiä kehityspoliittisia tapahtumia. Selvityksen toisessa osassa Kehityspoliitikka ja globaalit aiheet: suomalaisedustajien toimet, aktiivisuus ja tietämys perehdytään suomalaisten europarlamentaarikoiden käsityksiin ja arvioihin unionin asemasta globaalina ja kehityspoliittisena toimijana. Samalla kartoitetaan mitä suomalaisedustajat parlamentissa ovat käytännön tasolla tehneet vähentääkseen maailmanlaajuisia köyhyyttä ja edistääkseen muita keskeisiä kehityspoliittisia tavoitteita.

.....
7 Alexander Stubb on jättänyt tehtävänsä Euroopan parlamentissa 3.4.2008 siirryttyään Suomen ulkoasiainministeriksi. Sirpa Pietikäinen on tullut Euroopan parlamenttiin Alexander Stubbin tilalle.

8 Eeva-Riitta Siitonen on Euroopan parlamentin edustajana korvannut 1.1.2009 alkaen parlamentin jättäneen Piia-Noora Kaupin.

EU globaalina ja kehityspoliittisena toimijana

EU globaalina ja kehityspoliittisena toimijana

Euroopan unioni on merkittävä globaali ja kehityspoliittinen toimija. Niin kehitysyhteistyön, kauppaa- ja ulkopoliittikan sekä ilmasto- ja ympäristökysymysten parissa EU toimii myös maailmanlaajuisesti. Kehitysyhteistyö on olennainen osa Euroopan unionin ulkoista toimintaa. Euroopan yhteisö ja EU:n jäsenvaltiot rahoittavat yli puolet maailman kehitysavusta ja ovat yhdessä maailman suurin kehitysavun antaja. Suomi kanavoi kehitysavustaan noin viidenneksen EU:n kautta. EU on myös useiden kehitysmaiden tärkein kauppakumppani ja sillä on tärkeä rooli kansainvälisissä organisaatioissa. Yhteistyökumppaneina on yli 160 maata, aluetta tai järjestöä eri puolilla maailmaa. EU tekee kehitysyhteistyötä niin kansainvälisten järjestöjen jäsenenä ja kansalaisjärjestöjä rahoittamalla, tukemalla kehitysmaiden kaupankäyntikykyä kuin sektorikohtaisesti esimerkiksi ympäristön saralla.

Tavoitteet

Euroopan yhteisön samoin kuin Suomen kehityspoliittikka perustuu YK:n vuosituhatjulistuksen arvojen ja kehityspäämäärien (Millennium Development Goals, MDGs) edistämiseen. EU:n kehityspoliittikan keskeisin tavoite on köyhyyden vastainen taistelu ja erityisesti vähiten kehittyneiden maiden auttaminen. Maailman suurimpana kehitysavun antajana EU on vuodesta 2005 alkaen Pariisin julistuksen myötä (Paris Declaration) sitoutunut avun tuloksellisuuden lisäämiseen. Vaatimus politiikan johdonmukaisuudesta on toinen keskeinen tekijä EU:n kehityspoliittikan periaatteissa. Kehitysyhteistyön tavoitteiksi määritellään myös kestävä taloudellisen ja sosiaalisen kehityksen tukeminen vähiten kehittyneissä maissa sekä kehitysmaiden asteittainen integroiminen maailmantalouteen. Kehitysyhteistyöllä pyritään myös ihmisoikeuksien ja demokratian, oikeusvaltioperiaatteen ja hyvän hallintotavan edistämiseen.

Lainsäädäntö ja periaatteet

EU:n kehityspoliittinen lainsäädäntö löytyy vuonna 1992 solmitusta Maastrichtin sopimuksesta. Kehityspoliittikkaa koskevaa osiota on täydennetty vuonna 1997 solmitussa Amsterdamin sopimuksessa. Päällimmäisenä tavoitteena on köyhyyden vähentäminen sekä johdonmukaisen päätöksenteon vaatimus. Johdonmukaisuutta tarvitaan myös kehityspoliittikan sisällä sekä poliittisen päätöksenteon ja toimeenpanon välillä. Sitoutuminen johdonmukaisuuteen on vahvistunut, mutta toimeenpanoa ja seuranta tulisi kehittää edelleen. Epäjohdonmukainen politiikka tarkoittaa esimerkiksi sitä, että EU tukee maidontuotannon kehittämistä jossakin kehitysmaassa, mutta uhkaa samalla kyseisen maan maitosektoria tukemalla voimakkaasti omien tuotteidensa vientiä. EU:n kehityspoliittikan toteutumiseen vaikuttavat erityisesti päätökset kauppaa- ja maatalouskysymyksissä, mutta vaikutuksia on myös mm. EU:n siirtolaisuus- ja ympäristöpolitiikoilla.

Neljän C:n periaatteet ⁹

- **Täydentävyys – Complementarity**
Euroopan komission ja jäsenmaiden kehitysyhteistyön tulee täydentää toisiaan.
- **Koordinointi – Co-ordination**
Euroopan komission ja jäsenmaiden kehitysyhteistyön tulee olla keskenään koordinoitua.
- **Johdonmukaisuus – Coherence**
EU-politiikkojen tulee olla yhtenäisiä ja samansuuntaisia kehityspolitiikan tavoitteiden kanssa.
- **Yhtenäisyys – Consistency**
EU:n ulkosuhteisiin kuuluvan toiminnan yhtenäisyys.

Euroopan unionin toimielimet

Parlamentti

Euroopan parlamentin tehtävänä on käyttää lainsäädäntö- ja budjettivaltaa yhdessä ministerineuvoston kanssa. Lisäksi parlamentti valvoo mm. komission toimintaa. Euroopan parlamentissa on vuonna 2009 loppuvalla kaudella 785 jäsentä 27 jäsenmaasta, jotka ovat jakautuneet poliittisiin ryhmiin. Heidän työskentelynsä on parlamentissa jaettu 20 valiokuntaan, joista kehitysyhteistyövaliokunta (Committee on Development, DEVE) käsittelee kehitysasioita. Kehitysyhteistyövaliokunnan toimivaltaan kuuluu Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan edistäminen, sen toteuttaminen ja valvonta. Myös kehitysapu, yhteistyösopimukset kehitysmaiden kanssa ja poliittinen vuoropuhelu sekä demokraattisten arvojen, ihmisoikeuksien ja hyvän hallinnon edistäminen ovat olennainen osa valiokunnan toimintaa. Parlamentti hoitaa myös Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maiden (AKT-maat) ja EU:n välisiin kumppanuussopimukseen liittyviä kysymyksiä ja suhteita asianomaisiin elimiin. Valiokunta huolehtii suhteista kehitysmaiden parlamentteihin ja osallistuu vaalitarkkailutehtäviin.

Neuvosto

Neuvosto edustaa Euroopan unionin jäsenvaltioita ja se on EU:n tärkein päätöksentekolin. Neuvostoon kuuluu jäsenvaltioiden ministeritason edustajia, jotka kokoontuvat päättämään oman ministeriönsä alaan kuuluvista asioista. Kukin jäsenmaa toimii vuorollaan puoli vuotta neuvoston puheenjohtajana. Kehitysyhteistyöasiat käsitellään yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvostossa (YAUN). Eurooppa-neuvosto on kaksi kertaa vuodessa pidettävä huippukokous, johon jäsenmaiden valtionjohtajat kokoontuvat käsittelemään Euroopan unionin poliittisia suuntaviivoja. Suomesta kokouksiin osallistuu yleensä pääministeri sekä joskus myös presidentti.

⁹ EU:n kehityspolitiikan lainsäädäntö löytyy vuonna 1992 solmitusta Maastrichtin sopimuksesta. Kehityspolitiikkaa koskevaa osiota on täydennetty myös vuonna 1997 solmitussa Amsterdamin sopimuksessa. Kehityspolitiikan päällimmäisenä tavoitteena on köyhyyden vähentäminen ja sen periaatteet voidaan jakaa kolmen tai neljän C:n mallin mukaan. Katso myös lisätietoja www.sivustosta www.three-cs.net.

Komissio

Euroopan komissio hallinnoi ja toimeenpanee EU:n politiikkaa ja valvoo lakien noudattamista. Komissio tekee lainsäädäntöaloitteita parlamentille ja neuvostolle, huolehtii parlamentin ja neuvoston hyväksymien säädöksiä, talousarvion ja ohjelmien toimeenpanosta. Lisäksi komissio edustaa Euroopan unionia kansainvälisesti neuvotellen esimerkiksi kauppaa- ja yhteistyösopimuksista. Euroopan yhteisön eli komission toteuttaman kehitysyhteistyön hallinnointi sijoittuu kahden eri pääosaston alle. Kehitysyhteistyön pääosasto eli DG Development vastaa AKT-maita koskevasta poliittisesta suunnittelusta ja ohjelmien laatimisesta. AKT-mailla tarkoitetaan Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maita, jotka ovat käytännössä joidenkin jäsenmaiden entisiä siirtomaita. Ulkosuhteiden pääosasto eli DG External Relations vastaa samalla tavalla muita maita koskevasta poliittisesta suunnittelusta ja ohjelmista. Kehitysyhteistyön toimeenpanosta vastaa kolmas hallinnollinen toimija, EuropeAid Co-operation Office. Se hallinnoi myös kehitysyhteistyöohjelmien käytännön toteutusta. Humanitaarisen avun toimisto, ECHO, vastaa humanitaarisesta avusta. Komission kahtiajakautuneen työnjaon takia kehityspolitiikan ja -yhteistyön suunnittelu, toimeenpano ja evaluointi ovat jakautuneet hankalasti eri osastojen kesken.

Euroopan unionin kehityspoliittiset toimijat

- Komissiossa Ulkosuhteiden pääosasto (DG External Relations) ja Kehitysyhteistyön pääosasto (DG Development) sekä osittain myös Laajentumisasioiden (DG Enlargement) ja Kaupan pääosastot (DG Trade)
- Neuvostossa Pysyvien edustajien komitea Coreper (II) (Valtioiden edustajat pysyvissä EU-edustustoissa) ja neuvoston kehitysyhteistyötyöryhmä (Codev) ja AKT-työryhmä
- Jäsenmaiden hallinto- ja valmisteluelimet
- Parlamentissa tietyt valiokunnat, erityisesti kehitysyhteistyövaliokunta (Committee on Development, DEVE)
- Parlamentissa yksittäiset kehityskysymyksistä kiinnostuneet parlamentaarikot

Kauden 2004–2009 keskeiset kehityspoliittiset päätökset ja sisällöt

Kehityspoliittinen julkilausuma

Euroopan unionin jäsenmaat hyväksyivät joulukuussa 2005 kehityspoliittisen julkilausuman, joka määrittelee unionin kehityspolitiikan strategian ja sen tavoitteet. Julkilausuma on ensimmäinen yhteinen asiakirja komissiolle, parlamentille ja neuvostolle. Näin se luo kehityksen niin Euroopan yhteisön kuin jäsenmaidenkin kehitysyhteistyölle. Julkilausuma ei ole osa EU:n lainsäädäntöä. Se on kuitenkin korkean tason poliittinen linjaus, josta selviävät kehityspolitiikan yhteiset arvot ja päämäärät. Se myös sitoo komissiota asetettujen poliittisten tavoitteiden saavuttamisessa. Julkilausuman keskeinen tavoite on köyhyyden vähentäminen ja politiikan johdonmukaisuus. Sen viisi pääperiaatetta ovat kehitysmai-

den omistajuus ja kumppanuus, poliittinen dialogi, kansalaisyhteiskunta, sukupuolten välinen tasa-arvo ja heikkojen valtioiden haavoittuvuuden huomioiminen.

EU:n Afrikka-strategia

Eurooppa-neuvosto hyväksyi joulukuussa 2005 EU:n erillisen Afrikka-strategian. Strategian tavoitteena on luoda kattava ja yhtenäinen kehys unionin suhteille Afrikan manteeeseen. Strategiassa painotetaan kestävä kehityksen perusedellytyksiä, kuten rauhaa ja turvallisuutta, kauppaa ja hyvää hallintoa. Myös kehitysavun määrää on tarkoitettu lisätä. Tavoitteena on nykyistä paremmin koordinoita jäsenmaiden kehitysohjelmia ja käytäntöjä, jotta YK:n vuosituhattavoitteet saavutetaan vuoteen 2015 mennessä.

Yhteinen Afrikka–EU-strategia

Afrikka–EU-strategia pyrkii vastaamaan yllä mainittua EU:n Afrikka-strategiaa vastaan esitettyyn kritiikkiin. EU:n Afrikka-strategia on nähty olevan EU:n strategia Afrikalle, ei yhteistyön tulos. Yhteisen Afrikka–EU-strategian (Joint Africa-EU Strategy) tarkoituksena on mahdollistaa hyvä ja kestävä pohja yhteistyölle sekä jatkuva strateginen kumppanuus Afrikan ja EU:n välillä. Kumppanuuden tavoitteiksi on määritetty muun muassa EU:n ja Afrikan välisten poliittisten suhteiden laajentaminen ja syventäminen sekä yhteistyö globaalien haasteiden edessä. Yhteinen strategia hyväksyttiin EU-Afrikka -huippukokouksessa Lissabonissa joulukuussa 2007.

EPA-sopimukset

EPA-sopimukset (Economic Partnership Agreements) ovat vapaakauppasopimuksia, joista Euroopan unioni on vuodesta 2002 saakka neuvotellut Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen maiden kanssa. EPA-neuvotteluista ja niiden tavoitteista on sovittu EU:n ja AKT-maiden välisessä Cotonoun sopimuksessa. Neuvotteluita käydään, koska Maailman kauppajärjestön säännöt ovat vaatineet muutoksia EU:n ja AKT-maiden välisiin kauppasuhteisiin. EPA-sopimukset ovat herättäneet kritiikkiä niin eurooppalaisten kuin afrikkalaistenkin järjestöjen keskuudessa. Nykymuodossaan niiden pelätään lisäävän köyhyyttä. Talouskumppanuussopimusten oli tarkoitus astua voimaan vuonna 2008. Tammikuuhun 2008 mennessä sopimuksen oli allekirjoittanut 35 AKT-maata.

Vuosituhattavoitteiden toteutuminen

Euroopan unioni sitoutui vuonna 2005 Euroopan parlamentin painostuksesta nostamaan virallisen kehitysavun osuuden 0,7 prosenttiin bruttokansantulosta vuoteen 2015 mennessä. Tämä askel otettiin vuosituhannen kehitystavoitteiden saavuttamisesta tehdystä väliarvioinnista syyskuussa 2005 saatujen huolestuttavien tulosten vuoksi. Ensimmäistä kertaa jäsenvaltiot ja komissio sopivat asteittaisen aikataulun 0,7 prosentin tavoitteen saavuttamiselle. Kullekin jäsenvaltiolle asetettiin erikseen sitovat tavoitteet, jotta edistystä voitaisiin seurata. Suomen hallitus hyväksyi vuonna 2007 Suomen välitavoitteeksi 0,51 % saavuttamisen vuoteen 2010 mennessä. Suomen kehitysapua sovittiin lisättävän 251 miljoonalla eurolla vuosien 2007–2010 välillä, jotta tavoitteet saavutettaisiin. Eurooppalaisten kehitysyhteistyöjärjestöjen yhteenliittymän CONCORDin *No Time to Waste* -raportin¹⁰ mukaan tämä ei kuitenkaan vielä riitä viemään Suomea kohti 0,7 % tavoitetta vuoteen 2015 mennessä.

¹⁰ Kehitysyhteistyöjärjestöjen eurooppalainen kattojärjestö CONCORD julkaisee vuosittain raportin Euroopan unionin jäsenmaiden kehitysyhteistyötavoitteiden toteutumisesta. *No Time to Waste: European Governments behind schedule on aid quality* -raportti julkaistiin vuonna 2008.

Avun tuloksellisuuden lisääminen

Euroopan unioni sitoutui vuonna 2005 parantamaan ratkaisevasti kehitysyhteistyönsä vaikutusta aloitteilla, joiden tarkoituksena on avun määrän lisääminen, avun nopeuttaminen ja tuloksellisuuden parantaminen. Näiden toimenpiteiden avulla se uskoo voivansa paremmin vastata vuosituhannen kehitystavoitteiden haasteisiin. Komission maaliskuussa 2006 hyväksymän avun tuloksellisuutta käsittelevän asiakirjakokonaisuuden tarkoituksena on asettaa nämä sitoumukset käytäntöön.

Lissabonin sopimus

Euroopan unionin jäsenvaltiot allekirjoittivat joulukuussa 2007 EU:n perussopimuksia uudistavan sopimuksen eli Lissabonin sopimuksen (Treaty of Lisbon). Uudistetun perussopimuksen voimaan astumisen ajankohta on yhä avoinna, koska kaikki jäsenvaltiot eivät sitä ole hyväksyneet.

Kansalaisjärjestöjen arvion mukaan Lissabonin sopimus pitää sisällään muutamia riskejä ja huolenaiheita kehityspolitiikan kannalta. Yhteisen ulko- ja turvallisuuspolitiikan merkityksen kasvaessa, kehityspolitiikasta saatetaan tehdä väline muiden ulkopoliittisten tavoitteiden edistämiseen. Tämä voi olla vaarana, jos kaikki ulkosuhteisiin liittyvät asiat, mukaan lukien kehityspolitiikka, siirretään ulkosuhdehallinnon ja sitä kautta korkean edustajan alaisuuteen. Kehityskysymyksiä tulisi kuitenkin käsitellä erillään muista ulkopoliittisista tavoitteista. Kehitysyhteistyön tavoitteena tulisi olla vain ja ainoastaan köyhyyden poistaminen.

Uudistus sopimus painottaa unionin eri politiikan alojen ja kehitystavoitteiden välistä johdonmukaisuutta, mutta itse sopimus on järjestöjen mukaan osin epäjohdonmukainen. Sopimuksen kansainvälistä kauppaa koskevat artikkelit asettavat EU:n tavoitteeksi kaupan täydellisen, asteittaisen vapauttamisen. Useiden kansalaisjärjestöjen mukaan tämä saattaa estää kehitysmaiden tarpeista lähtevän kauppapolitiikan toteuttamisen.

Muita keskustelua herättäneitä kehityspoliittisia aiheita

Ristiriitaisina ja epäjohdonmukaisina kehityspoliittisina aiheina parlamentissa on kauden 2004–2009 aikana käsitelty myös mm. unionin asekauppaa koskevaa politiikkaa, kalastuskumppanuussopimuksia, laitonta puunhakkuuta ja rypälepommien kieltämistä sekä ilmaston tilaan liittyviä kehitysvaikutuksia.¹¹ Aiheet ovat herättäneet vaatimuksia johdonmukaisuuden lisäämisestä ja kehitysmaiden voimakkaammasta huomioimisesta Euroopan unionin päätöksenteossa.

¹¹ Lisätietoja aiheista mm. julkaisussa *Kehityspoliittinen johdonmukaisuus. Käyttäjän opas. Kehitysyhteistyöjärjestöjen EU-yhdistys Kehys ry. Helsinki 2008 ja sivustolla EU Coherence. EU Policy Coherence for Development osoitteessa <http://www.eucoherence.org/>.*

Kehityspolitiikka ja globaalit aiheet: suomalaisedustajien toimet, aktiivisuus ja tietämys

Suomalaisedustajat Euroopan parlamentissa

Kaudella 2004–2009 Euroopan parlamentissa on 14 suomalaista edustajaa. Kauden aikana on tapahtunut kolme henkilövaihdosta ja yhteensä Suomea on parlamentissa edustanut 17 henkilöä. Suomesta valitut Euroopan parlamentin jäsenet eivät muodosta omaa kansallista ryhmäänsä vaan he ovat sijoittuneet parlamentissa toimiviin poliittisiin ryhmiin. Viimeisimmän laajentumisen myötä parlamentissa on edustettuna yli 190 poliittista puoluetta, jotka muodostavat yhteensä seitsemän monikansallista poliittista ryhmää.

Keskeinen osa parlamentaarikon työstä tehdään valiokunnissa. Valiokunnat vastaavat parlamentin täysistuntotöiden valmistelusta. Niiden tehtävänä on laatia mietintöjä lainsäädäntöehdotuksista, joita parlamentti käsittelee tai joista sitä kuullaan, sekä valiokunta-aloitteisia mietintöjä. Täysistuntotöiden valmistelua varten Euroopan parlamentti on perustanut 20 pysyvää valiokuntaa. Valiokunnat ovat erikoistuneet eri politiikan sektoreille, mm. ulkoasioihin, kehitysyhteistyöhön, kansainväliseen kauppaan ja budjettiin. Valiokunnat vastaavat omaan erityisalaansa kuuluvista sisällöistä. Ne käsittelevät myös komission laatimia yhteisön direktiivi- ja asetusehdotuksia yhdessä Euroopan unionin neuvoston kanssa ja ehdottavat niihin tarkistuksia. Lisäksi ne antavat lausuntoja muille parlamentin valiokunnille.

Kukin parlamentin jäsen kuuluu tavallisesti varsinaisena jäsenenä ainakin yhteen valiokuntaan ja varajäsenenä toiseen valiokuntaan. Lisäksi jäsen kuuluu parlamentaarisiin sekavaliokuntiin tai valtuuskuntiin, jotka hoitavat parlamentin suhteita kolmansiin maihin.

Yhteenveto edustajien toimista kehityspolitiikan parissa

Edustajien jakautuminen valio- ja valtuuskuntiin

Euroopan parlamentin kehitysyhteistyövaliokunnassa ei kaudella 2004–2009 ole ollut edustettuna yhtään suomalaista. Yhteensä suomalaisjäsenet vaikuttavat 17 valiokunnassa, yhdessä alivaliokunnassa sekä yhdessä väliaikaisessa valiokunnassa. Eniten suomalaisia edustajia on toiminut ilmastonmuutosta käsittelevässä väliaikaisessa valiokunnassa, ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunnassa, ulkoasiainvaliokunnassa sekä talousarvion valvontavaliokunnassa. Näissä vaikuttaa lähes puolet suomalaisedustajista. Parlamentin yhteensä 20 valiokunnasta, kahdesta alivaliokunnasta ja yhdestä väliaikaisesta valiokunnasta suomalaisia ei ole edustettuna turvallisuus- ja puolustuspolitiikan valiokunnassa, kehitysyhteistyövaliokunnassa, liikenteen ja matkailun valiokunnassa eikä kalatalousvaliokunnassa. Yhteensä suomalaiset ovat 50 kertaa edustettuina eri valiokunnissa.

Suomalaisten edustamat valiokunnat

Suomalaisjäsenien määrä valiokunnassa

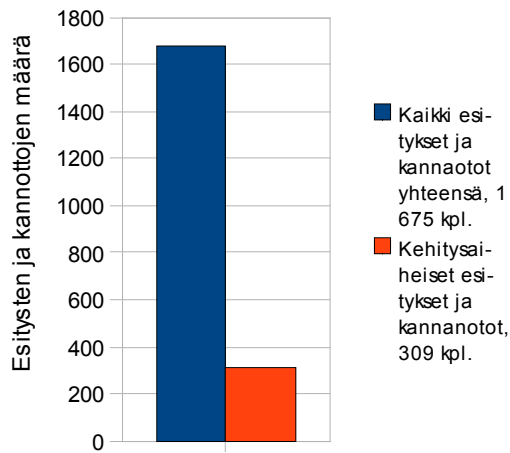
Valtuuskunnista suomalaisedustajat ovat olleet eniten edustettuina Venäjä-valtuuskunnassa seitsemällä edustajalla, AKT-EU-valtuuskunnassa neljällä edustajalla ja Yhdysvallat-valtuuskunnassa kolmella edustajalla. Yhteensä suomalaiset ovat 35 kertaa edustettuina eri valtuuskunnissa. Mukaan on valio- ja valtuuskuntien osalta laskettu niin jäsenyydet, varajäsenyydet kuin varapuheenjohtajuudetkin.

Suomalaisedustajien tekemät kannanotot ja esitykset Euroopan parlamentissa

Vaikka suomalaisista europarlamentaarikoista kohtalaisen moni on edustettua valiokunnissa, joissa käsitellään kehitysmaiden kannalta merkittäviä kysymyksiä, kuten esim. ulkosuhteiden valiokunnassa, kansainvälisen kaupan valiokunnassa, naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunnassa ja mm. AKT-EU-valtuuskunnassa ja Euro-Välimeri-valtuuskunnassa kehityspoliittiset aiheet eivät ole edustajien työskentelyssä olleet voimakkaasti esillä. Yhteensä suomalaisedustajat ovat parlamenttityöskentelyssään vuoden 2004 syksystä vuoden 2008 syksyyn laatineet 1 675 kysymystä, mietintöä, päätöslauselmaesitystä, lausuntoa, kirjallista kannanottoa ja puheenvuoroa täysistunnossa. Kokonaisuudessaan vain vajaa viidesosa on keskittynyt suoraan tai välillisesti kehityskysymyksiin liittyviin teemoihin tai kehitysmaihin. Kehityskysymyksiä on tässä yhteydessä ymmärretty kaikki Euroopan unionin roolia globaalina ja kehityspoliittisena toimijana koskevat kirjalliset ja suulliset esitykset, joissa kehityskysymykset ja kehitysmaiden asema on otettu tai olisi tullut ottaa huomioon.

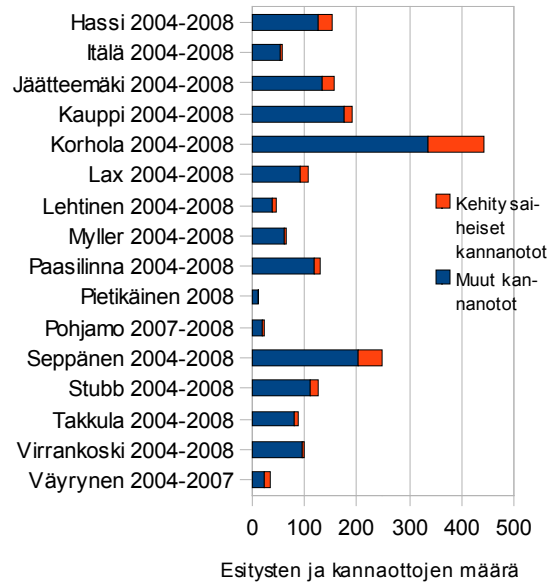
Suomalaisedustajien esitykset ja kannanotot

Euroopan parlamentissa 2004 - 2008

Edustajakohtaiset esitykset ja kannanotot

Euroopan parlamentissa 2004 - 2008

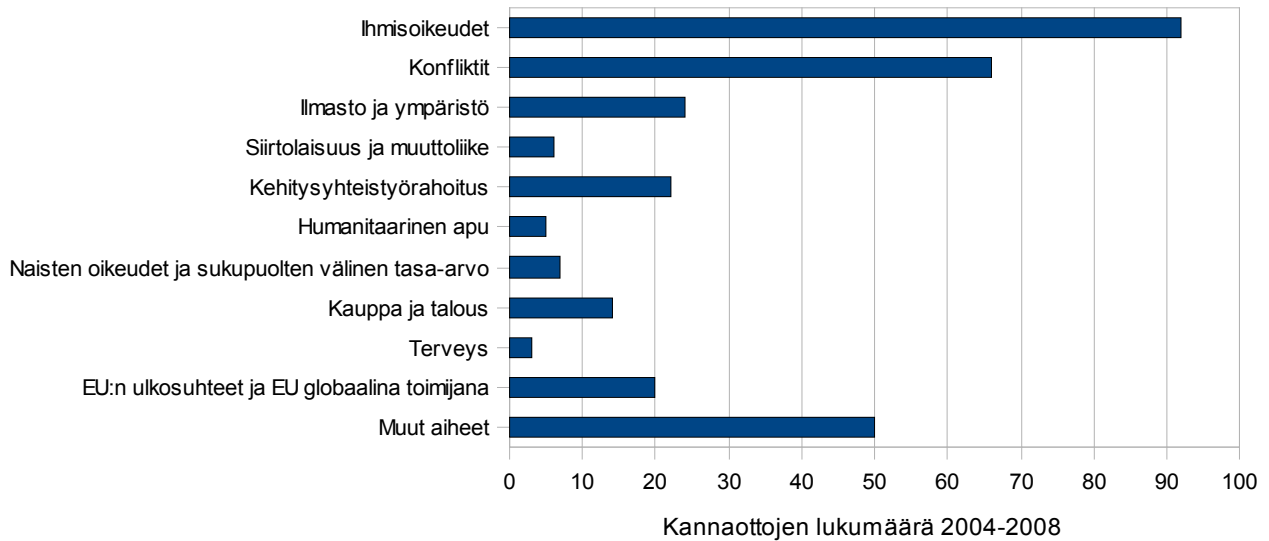

Ihmisoikeudet ja kehitysmaiden konfliktit toiminnan kohteena

Suomalaisedustajat ovat tekemiensä esitysten ja kannanottojen perusteella olleet kehitysaiheisista sisällöistä eniten kiinnostuneita ihmisoikeuksista ja kehitysmaiden konflikteista. Yli puolet heidän tekemistään kehitysaiheisista lausunnoista, puheenvuoroista ja kannanotoista keskittyy yllä mainittuihin teemoihin. Lähes kolmasosa suomalaisedustajien kehitysaiheisista kannanotoista ja esityksistä on keskittynyt ihmisoikeuskysymyksiin. Niissä on vaadittu unionia kiinnittämään huomiota tai ryhtymään toimiin kolmansissa valtioissa tapahtuvien ihmisoikeusloukkausten tai yksittäisten ihmisten tai ihmisryhmien takia. Toiseksi eniten kannanottoja kehitysaiheisiksi määriteltävissä olevista esityksistä koskevat kehitysmaiden konfliktit tai sotatilanteita. Kolmanneksi eniten toiminnan ja kannanottojen kohteena ovat olleet ilmasto- ja ympäristökysymykset, kehitysyhteistyörahoitus ja EU:n ulkopoliittisiin suhteisiin liittyvät aiheet, joissa kehityspoliittinen näkökulma on otettu tai olisi tullut ottaa huomioon. Näiden kokonaismäärä edustajien tekemistä esityksistä jää kuitenkin neljän vuoden aikana suhteellisen vähälle huomiolle vertailussa muihin aiheisiin. (Suhteessa 1/80)

Lisäksi esiin ovat nousseet myös muutamat siirtolaisuuteen ja muuttoliikkeeseen, humanitaariseen apuun, kauppaan ja talouteen, naisten oikeuksiin ja terveyteen liittyvät aiheet. Näiden osuus kaikista vuosina 2004–2008 tehdyistä kannanotoista on kuitenkin äärimmäisen vaatimaton, suhteessa n. 1/170. Sitä vastoin kehitysyhteistyön toteutuksen tai tavoitteiden, kehityspoliittikan johdonmukaisuusvaatimusten tai kaudella esillä olleiden kehityspoliittisten strategioiden saralla suomalaisedustajat eivät ole olleet aktiivisia. Kannanottoja ei esim., yksittäistapauksia lukuun ottamatta, ole ollut EPA-sopimuksista, Kehityspoliittisesta julkilausumasta, EU-Afrikka-strategiasta tai kehityspoliittikan sisällöistä niin kehitysyhteistyön kuin suurempienkaan linjausten osalta. Suomalaisedustajien toiminta on keskittynyt enemmänkin EU:n asemaan globaalina toimijana mm. ihmisoikeuksien edistäjänä ja konfliktien ratkaisijana. Muihin kehityspoliittisiin aiheisiin on vuosien 2004 ja 2008 välillä suuntautunut vain kymmenesosa suomalaisedustajien esitysten ja kannanottojen kokonaismäärästä.

Kehitysaiheisten kannanottojen jakautuminen

Valiokuntajako ja oma kiinnostus ohjaavat työtä parlamentissa

Suomalaiset europarlamentaarikot kokevat työskentelyn Euroopan parlamentissa olevan hyvin sektorikohtaista ja keskittyvän voimakkaasti valiokuntien sisälle. Kehityspoliittisista sisällöistä tai kehityskysymyksistä käydään haastateltavien edustajien mukaan vain harvoin keskustelua heidän omista valiokunnissaan. Toki useissa valiokunnissa käsitellään myös kehitysmaita koskevia asioita tai Euroopan unionin suhteita kehitysmaihin, mutta lähestymistapa ei edustajien mukaan ole selkeän kehityspoliittinen, eivätkä unionin kehityspoliittiset periaatteet tai tavoitteet nouse näissä keskusteluissa tai kannanotoissa tarpeeksi paljon esille. Työskentely on voimakkaasti sidottuna oman valiokunnan intressinalan toimiin ja tavoitteisiin, jotka yhä saattavat kehityskysymysten kanssa olla ristiriidassa.

Yli puolelle haastatelluista suomalaisedustajista Euroopan unionin kehityspolitiikka on vieras, eivätkä he sen rakenteesta, periaatteista tai tavoitteista ole tarkemmin tietoisia. Euroopan unionin käsittäminen globaalina toimijana on kaikille itsestään selvää, vaikka edustajat näkevätkin eroja unionin heikkouksissa ja vahvuuksissa sekä tavoitteissa tällä saralla. Kehityspolitiikassa tietyt aiheet, kuten ihmisoikeudet, ilmastokysymykset ja moninaiset kehitysmaita koskevat kriisit ja konfliktit ovat aiheita, joita suomalaisedustajat eniten seuraavat. Vaatimus kehityskysymysten huomioimisesta yhä useammalla poliittikanalalla ei kuitenkaan vielä kaikille ole itsestäänselvyys.

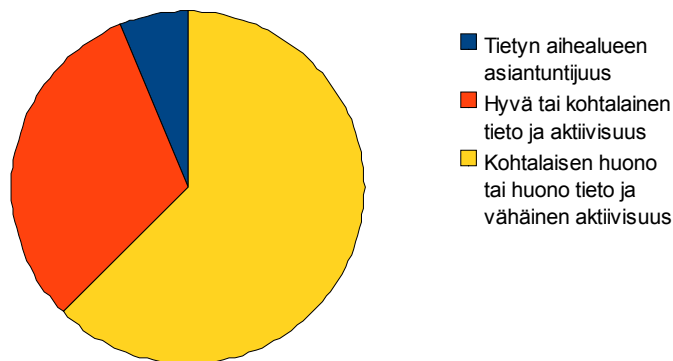
Yhä edelleen kehityspolitiikka on hyväntahtoisten ja asiasta kiinnostuneiden keskustelun varassa, eikä nouse niiden ihmisten keskusteluun, jotka keskustelevat esim. finanssikriisistä, työelämän pelisäännöistä tai autoteollisuuden kilpailukyöystä. Minulla ei ole edes vakaata käsitystä kuinka hyvin mepit tuntevat kehityspolitiikkaa, sen instrumentteja ja näiden keskinäisvaikutuksia. Siinä voi olla melkoinen käppi. (Sirpa Pietikäinen, kok./EPP-ED)

Kehityspolitiikan osa-alueet tutumpia kuin kokonaisuus

Jos verrataan suomalaisedustajien kauden aikana tekemien kehityspoliittisten esitysten ja kannanottojen osuutta heidän toimiensa kokonaismäärästä ja kartoitetaan heidän tietämystään unionin kehityspolitiikasta käy ilmi, että lähes kahdella kolmanneksella on kohtalaisen huono tieto unionin kehityspolitiikasta, eivätkä he myöskään kehityspolitiikan saralla ole olleet parlamentissa kovin aktiivisia. Muutamalla edustajalla on tietyn kehityspolitiikan osa-alueen tai siihen voimakkaasti linkittyvän aihe-alueen asiantuntijuus, jonka kautta tieto kehityskysymyksistäkin on kohtalaisen vahva ainakin oman asiantuntijuuden alalla.

Suomalaisedustajien aktiivisuus ja tietämys kehityspolitiikan saralla

Edustajien kannanottojen, esitysten ja haastattelujen perusteella

Kolmannes suomalaisedustajista on ollut muita suomalaisedustajia aktiivisempi kehitysa aiheiden saralla ja omaa kohtalaisen tai hyvän tiedon unionin kehityspolitiikasta. Tieto rajoittuu kuitenkin lähinnä yleiseen käsitykseen kehityspolitiikan kokonaisuudesta, tai teemoihin kuten ihmisoikeuksiin, ilmastoon tai kehitysyhteistyön rahoitukseen. Kehityspolitiikan tavoitteet, periaatteet ja sitoumukset tai kauden aikana tapahtuneet muutokset ja keskustelua ja kritiikkiä herättäneet yksittäiset teemat ovat suurimmalle osalle suomalaisedustajista tuntemattomia.

Äänestyskäyttäytyminen, tiedonsaanti ja kansalaisjärjestöjen asema

Äänestyskäyttäytyminen

Euroopan parlamentin kehitysyhteistyövaliokunnassa ei parlamentaarisella kaudella 2004–2009 ole yhtäkään suomalaista edustajaa. Suomalaisedustajat toimivat 19 valiokunnassa ja 17 valtuuskunnassa. Parlamentaarikot itse kokevat, että päätöksenteko ja asiantuntijuus ovat parlamentissa jakautuneet selkeästi valiokuntien ja politiikan lohkojen kesken. Haastateltujen edustajien mielestä myöskään tieto valiokuntien välillä ei kulje riittävästi, jotta kehityspoliittiset tavoitteet voitaisiin myös muilla poliitikanaloilla kuin vain kehityspolitiikassa ottaa huomioon. Toisaalta kaikista parlamentissa käsiteltävistä osa-alueista ja teemoista on edustajien mukaan vaikea pysyä ajan tasalla. Näin asiantuntijuus ja tieto eri politiikan aloista, niiden tavoitteista ja periaatteista määrittävät voimakkaasti edustajien omien kiinnostusten ja oman valiokuntatyöskentelyn kautta.

Kehityssaiheisista asioista päätettäessä suurin osa suomalaisista europarlamentaarikoista luottaa puolue ryhmänsä kantaan. Puolue ryhmän kanta määrittyy ensi sijassa ryhmän

omista ja unionin yleisistä kehityspoliittisista periaatteista ja tavoitteista. Puolueryhmän sisällä kehitysyhteistyövaliokuntaan kuuluvilla edustajilla on vaikutusvaltainen asema kehitystavoitteista ja -aiheista tiedottamisessa ja ryhmän äänestyskäyttäytymisen ohjaamisessa. Suomalaiset edustajat kertovat saavansa tietoa äänestystilanteita varten lähinnä kehitysyhteistyövaliokunnassa toimivilta muilta edustajilta ja komissiosta. Vähäisissä määrin he etsivät tietoa myös muista lähteistä.

Tiedonsaanti

Vaikka yli puolella haastatelluista ei syvempää tuntemusta EU:n kehityspolitiikasta ole, he eivät kuitenkaan näe tiedonsaantia unionin kehityspolitiikasta tai unionista kehityspoliittisena toimijana vaikeana. Tietoa on saatavilla unionin omista tietopalveluista, komissiosta, kehitysyhteistyövaliokunnasta, kollegoilta ja muista lähteistä, kuten internetistä, media- ja tutkimuslähteistä. Muutama edustaja turvautuu tiedonsaannissa myös asiantuntijatahoihin, kuten mm. ministeriöihin, tutkimuslaitoksiin ja kansalaisjärjestöihin. Suurin osa saa äänestystilanteita varten tarvitsevansa tiedot kollegoiltaan tai luottaa puoluekantaan äänestystilanteissa.

Useat haastateltavat eivät ajan- tai kiinnostuksenpuutteen vuoksi seuraa kehityspolitiikkaan liittyviä teemoja. Omien erikoistumisalueiden ja valiokuntatyöskentelyn ohella vain osa edustajista kokee kykenevänsä seuraamaan muita aiheita.

Kansalaisjärjestöjen asema ja unionin lobbauskulttuuri

Harva suomalaisista haastatelluista on kehityspoliittisten teemojen takia ollut tekemisissä kansalaisjärjestöjen kanssa. Suurimmalle osalle kansalaisjärjestöt eivät myöskään tulleet ensisijaisesti mieleen kehityspoliittisina asiantuntijoina. Muutamalla, lähinnä tiettyyn kehityspolitiikan osa-alueeseen tai kehityskysymyksiin yleisemmälläkin tasolla suuntautuneella suomalaisedustajalla on kuitenkin hyvät yhteydet niin suomalaisiin kun kansainvälisiin järjestökenttään ja yhteistyö koetaan hedelmällisenä. Kehityspolitiikan saralla yhteydenottoja niin tiedontarjoamisen, vaikuttamisyritysten kuin lobbauksen saralla tulee suomalaisedustajien mukaan huomattavasti vähemmän kuin muilla politiikan osa-alueilla.

Puolueryhmän sisällä käydään läpi asioita. Valiokunnan virkamiehet, oma puolueryhmä ja kollegat toimii näissä valiokunnissa, ja onhan internet hyövä väline omatoimiseen tiedonhankintaan. EU:ssa saa tietoa kaikesta, jos haluaa. Muulla saralla tapahtuu paljon lobbausta, mutta kehityspolitiikan puolella ei minua ole lähestytty. (Samuli Pohjamo, kesk./ALDE)

Esim. kauppapolitiikan ja maatalouspolitiikan alalla, mutta myös useilla muilla sektoreilla yhteydenottoja ja lobbaustoimintaa tapahtuu haastateltavien mukaan valtavasti, kun taas kehityspolitiikan saralla yhteydenotot ja vaikuttamisyritykset ovat äärimäisen harvinaisia. Suurin osa haastatelluista ei muistanut milloin heihin olisi kehityspoliittisten sisältöjen suhteen oltu lobbausmielessä viimeksi yhteydessä.

Edustajat uskovat vähäisten vaikutusyritysten ja vaatimattomampien taustavoimien aiheuttavan kehityskysymysten sivuuttamista mm. kauppa- ja maatalous-, sekä ulkopolitiikan alueilla. Suurin osa haastatelluista kaipasi kehityspolitiikan saralla enemmän yhteydenottoja niin kansalaisjärjestöiltä kuin muiltakin asiantuntijatahoilta. Edustajat kokevat, että tämä mahdollisesti hyödyttäisi heitä mm. tiedonsaannissa, koska heillä itsellään ei usein kaikista asioista ole ajankohtaista tietoa, tai he eivät itse ennätä sitä etsiä tai siihen tarkemmin perehtyä.

EU globaalina toimijana

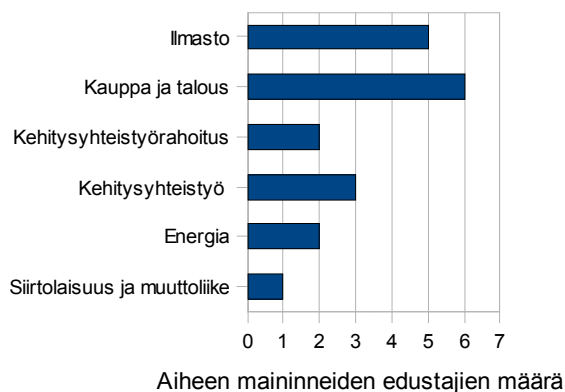
Suomalaisedustajat pitävät EU:n roolia globaalina toimijana hyvin tärkeänä. Varsinkin ilmaston, kaupan, talouden ja kehitysyhteistyön saralla haastateltavat näkevät Euroopan unionin aseman maailmanlaajuisena vaikuttajana keskeisenä. Myös kehitysyhteistyön rahoitus, energiakysymykset sekä siirtolaisuus ja muuttoliike nousevat tärkeinä aiheina esille, joissa globaali toimijuus on edustajien mielestä ensiarvoisen tärkeää.

Globaali toimijuus on tärkeä osa unionin toimintaa ja sitähan se haluaa olla. Eihän sen valta ulotu kovin pitkälle, mutta yhteistyössä kehitysmaiden, USA:n ja Venäjän kanssa yritetään löytää niitä ratkaisuja niille globaaleille kysymyksille, niin ilmastonmuutoksen, talouden kuin muidenkin aiheiden saralla. Talouskriisi näyttääkin, että maailma on niin sidoksissa toisiinsa, että kukaan ei voi eristäytyä. (Ville Itälä, kok./EPP-ED)

Unionin vahvuuksina globaalina toimijana haastateltavat näkevät sen taloudellisesti vahvan ja väestöpohjaisesti voimakkaan aseman. Vahvan asemansa kautta unioni voisi edustajien mielestä nykyistä enemmän toimia globaalisti sekä vaatia ja painostaa myös muita toimijoita vastuullisuuteen ja toimintaa esim. ilmasto-, energia- ja kauppakysymyksissä.

EU:n tärkeimmät globaalit haasteet

Suomalaisedustajien arvio

Unionin heikkouksina haastateltavat esittävät johdonmukaisuuden, poliittisen yhtenäisyyden ja yhtenäisen globaalien näkemyksen puutteen. Asioita käsitellään heidän mielestään unionin päätöksenteossa lisäksi liian suppeasti vain tietyillä politiikan osa-alueilla, huomioimatta rajoja ylittäviä vaikutussuhteita. Haastateltavien mukaan mm. ilmasto-, kauppa- ja kehityskysymyksiä olisi käsiteltävä päätöksenteossa nykyistä laajempina kokonaisuuksina, joissa eri näkökulmat ja vaikutussuhteet pyrittäisiin ottamaan huomattavasti enemmän huomioon.

Toivo ja usko unionin mahdollisuuksiin voimakkaana maailmanlaajuisena toimijana on vahva, mutta nykyinen päätöksenteon rakenne, kulttuuri ja mm. kaupan ja talouden alojen voimakkaat vaikutusmahdollisuudet päätöksentekoon koetaan ongelmallisina ja vaikeina ratkaista ilman yhtenäistä poliittista tahtoa.

Ensimmäinen aikakausi oli sodanjälkeinen rauhan aikakausi, toinen aikakausi oli taloudellisen vakauden ja elintason kasvattamisen aikakausi ja nyt kolmas aikakausi on globaalivastuun ja inhimillisen vastuun haaste. EU:lla on historiallinen hetki tehdä monia asioita, jota sen ei tulisi hukata. EU on tällä hetkellä suurin talousalue, suurin väestöpohja ja suurin kehitysavun antaja ja se olisi halutessaan myös suurin yhtenäinen poliittinen vaikuttaja. Nyt on se kysymys että käyttääkö se sitä vai eikö. (Sirpa Pietikäinen, kok./EPP-ED)

EU:n vahvuudet globaalina toimijana – haastateltujen edustajien näkemys

- Vahva taloudellinen asema
- Suuri väestöpohja
- Mahdollisuus vahvaan poliittiseen toimijuuteen

EU:n heikkoudet globaalina toimijana – haastateltujen edustajien näkemys

- Poliittisesti heikko
- Poliittisen yhtenäisyyden puute
- Epäjohdonmukaisuus
- Kokonaisvaltaisen globaalien näkemyksen puute
- Kauppapolitiikan ylikorostunut vaikutusvalta

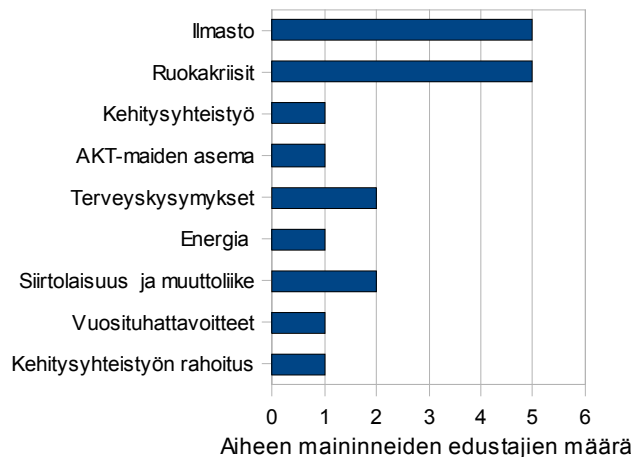
Parlamentissa kauden aikana esiin nousseet kehitysaiheet

Ilmastokysymykset ja ruokakriisit vahvasti esillä

Eniten kaudella 2004–2008 esiin nousseina kehityspoliittisina ja globaaleina teemoina suomalaiset europarlamentaarikot mainitsivat ilmastokysymykset sekä kehitysmaita koskevat ruokakriisit. Näistä oli haastatelluista yli puolen mielestä käyty heidän omista valiokunnissaan ja parlamentissa yleensäkin enemmän keskustelua kuin muista globaaleista tai kehityspoliittisista aiheista. Lisäksi yksittäisinä kauden aikana esiin nousseina aiheina edustajat mainitsivat myös kehitysyhteistyön, AKT-maiden aseman, kehitysmaiden kansalaisten terveyteen liittyvät aiheet, energia- ja siirtolaisuuskysymykset, YK:n vuosituhtavoitteiden saavuttamisen sekä tietyt alueelliset konfliktit, esim. Kongossa, Tiibetissä ja Kosovossa.

Eniten esillä olleet kehityspoliittisen ja globaali aiheet

Suomalaisedustajien arvio

Komission esittämän ilmasto- ja energiapaketin myötä globaalit teemat ja osaltaan myös kehityspolitiikka ovat tulleet osaksi parlamentin loppukauden tärkeintä yksittäistä lainsäädäntöpakettia. Maahanmuuton lisääntyneet ongelmat ja komission esitykset aiheesta ovat myös lisänneet keskustelua globaaleista teemoista. (Esko Seppänen, vas./GUE/NGL)

Kehitysyhteistyö on niin vanha teema, muista aiheista käydään enemmän keskustelua. Kehitysapu on rutiinitoimintaa ollut vanhoissa jäsenmaissa jo yli 30 vuotta, se ei nouse enää keskusteluun sillä lailla. (Lasse Lehtinen, sdp/PES)

Parlamentissa esiin nousseet aiheet suomalaisedustajien omassa toiminnassa

Suomalaisedustajien omissa kannanotoissa ja esityksissä valiokuntatyöskentelyssä ja parlamentissa eniten esillä olleet aiheet eivät korostu. Noin puolet suomalaisedustajien kauden aikana tekemistä kehitysaiheisista kannanotoista ja esityksistä keskittyivät ihmisoikeuksiin ja kehitysmaiden konflikteihin. Vasta kolmanneksi eniten kannanottoja tehtiin ilmastoon ja ympäristöön sekä kehitysyhteistyörahoitukseen liittyvistä aiheista. Ainoastaan ilmastoaiheet nousevat sekä suomalaisedustajien omassa toiminnassa, että parlamentissa yleensä kauden aikana voimakkaina esille.

Suomalaisedustajien puheenvuorojen, esitysten ja lausuntojen perusteella määrällisesti eniten suosimat ihmisoikeus- ja konfliktiaiheiset sisällöt eivät kauden aikaan parlamentin muussa työskentelyssä, eivätkä edustajien omassa valiokuntatyöskentelyssä ole korostuneet. Edustajien mukaan paljon valiokunnissa ja parlamentissa esillä olleista aiheista mm. kehitysmaita koettelevat ruokakriisit, siirtolaisuus ja maahanmuutto sekä terveyskysymykset ovat sitä vastoin suomalaisedustajien omassa kannanotoissa olleet hyvin niukasti esillä.

Kehitysyhteistyön rahoitus

Kehitysyhteistyö ja kehitysyhteistyön rahoitus ovat suomalaisille europarlamentaarikoille kohtalaisen tuttu kehityspolitiikan osa-alue. Helposti koko kehityspolitiikka ymmärretään juuri suppeasti vain kehitysyhteistyönä ja kehitysmaihin suuntautuvina avustuksina. Europarlamentaarikoiden mielestä EU:n kehitysyhteistyön rahoituksen määrästä ja saavutettavista tavoitteista ollaan parlamentissa kohtalaisen yksimielisiä. Avun ja yhteistyön kohdentaminen sitä vastoin on asia, josta edustajat toivoisivat parlamentissa ja koko unionissa enemmän keskustelua ja harkintaa.

Rahoituksen määrä

Haastateltujen kannat EU:n kehitysyhteistyön rahoituksen määrästä ja sen kohdentamisesta ovat puoluerajojen yli verrattain yksimielisiä. 0,7 % BKT-osuuden tavoitetta kehitysavulle pidetään tärkeänä ja sen saavuttamisesta olisi parlamentaarikoiden mielestä nykyistä voimakkaammin pidettävä kiinni. Haastateltavat kannattavat tarvittaessa myös kehitysyhteistyömäärärahojen nostamista, jotta tavoitteet saavutettaisiin. Vain näin avun tehokkuus voitaisiin haastateltavien mukaan taata. Yksikään haastatelluista ei kannata määrärahojen vähentämistä nykyisestä.

Kehitysyhteistyön budjetin koko ei suomalaisissa europarlamentaarikoissa kuitenkaan herätä voimakkaita kannanottoja, vaan rahoituksen koetaan olevan jo vakiintunut osa EU:n politiikkaa, johon ei enää nähdä syytä voimakkaasti pyrkiä vaikuttamaan. Rahoituksen määrää tärkeämpänä parlamentaarikot kokevat avun ja yhteistyön tuloksellisuuden, kohdentamisen ja valvonnan.

Varojen kohdentaminen keskeistä

Lähes kaikki haastatellut edustajat pitävät avun ja rahoituksen oikeanlaista kohdentamista kehitysyhteistyön keskeisenä haasteena. Suurimmalla osalla heistä ei kuitenkaan ole tarkempaa tietoa siitä, miten EU:n kehitysyhteistyövarat tällä hetkellä jakautuvat. Määrärahojen ja avun oikeanlaista kohdentamista pidetään kuitenkin kautta linjan hyvin keskeisenä avun tuloksellisuuden ja kestäväen kehityksen näkökulmasta. EU-parlamentaarikot ohjaisivat nykyistä enemmän varoja mm. naisten koulutukseen ja koulutukseen yleensäkin, maataloussektorin ja pienyrittäjyyden tukemiseen, ruohonjuuritason toiminnan tukemiseen, ilmasto-neuvotteluihin ja hätäapuun.

LISÄTIETOA: Budjettituki

Budjettituki on suoraan avunsaajamaan budjettiin maksettava tuki, jonka käyttöön liittyvistä tavoitteista sovitaan yhdessä avunsaajan kanssa. Tuki kanavoidaan avunsaajamaan omien verovarojen kanssa valtion budjetin rahoittamiseen. Budjettituen tavoitteena on tehokkaampi apu ja sen avulla pyritään vahvistamaan kehitysmaiden budjettijärjestelmiä ja kykyä toimeenpanna tuloksellista tulo- ja menopolitiikkaa köyhyyden vähentämiseksi.

Budjettituki voi olla joko suoraa tai sektorikohtaista tukea, jolla tuetaan köyhien maiden köyhyydenvähentämistavoitetta rahoittamalla yhteistyömaiden valtionbudjetiteja.

Sektoribudjettituella tarkoitetaan budjettirahoitusta, jonka käyttö on korvamerkitty tietyn sektorin tai sektoreiden menojen rahoittamiseen. Budjettituki voidaan kohdentaa korvamerkitsemättömänä yhteistyömaan budjettiin, jolloin siitä käytetään nimitystä suora budjettituki. Euroopan unioni ja myös Suomen valtio ovat sitoutuneet kasvattamaan budjettitukeaan tukien kansainvälistä suuntausta, jossa muun muassa budjettituen avulla pyritään parantamaan kehitysavun tuloksellisuutta.

Budjettituki – ääniä puolesta ja vastaan

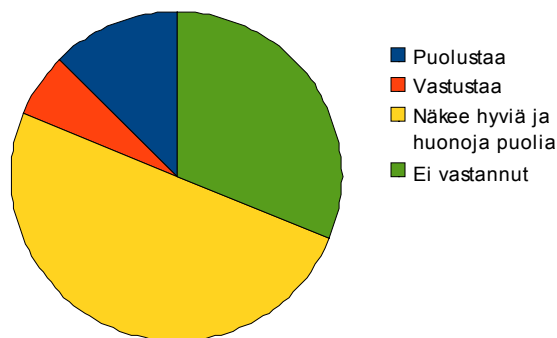
Vuosituhattavoitteiden saavuttaminen riippuu paitsi kehitysavun määrästä myös sen laadusta. Avun käytön tehostamiseksi EU pyrkii parantamaan kansainvälisten toimijoiden työnjakoa ja lisäämään kehitysavun ennustettavuutta. Tätä varten se haluaa panostaa parempaan suunnitteluun, monivuotisiin ohjelmiin ja suoran budjettituen osuuden kasvattamiseen. Budjettituen osuuden lisääminen EU:n kehitysyhteistyövaroista herättää suomalaisissa europarlamentaarikoissa kannanottoja puolesta ja vastaan. Suurin osa näkee budjettituen ajatuksen vastaanottajamaiden vastuun lisäämisestä hyvänä, mutta epäilee tuloksellisuutta käytännön tasolla. Joka toinen näkee budjettituen osuuden lisäämisessä ja budjettituessa kokonaisuudessaan sekä hyviä, että huonoja puolia. Yksi haastatelluista edustajista vastustaa budjettitukea kaikissa muodoissaan ja kaksi ovat sen lisäämisen kannalla.

Budjettitukea ei pidä kasvattaa ennen kuin avun vastaanottajamailla on valmius järjestää asiat hyvän hallinnon periaatteiden ja kestäväan yhteiskunnallisen kehityksen mukaisesti. Budjettituki on tukimuoto, joka on hyvin altis korruptiolle ja tämän vuoksi sen lisäämisen suhteen tulisi olla hyvin kriittinen. (Hannu Takkula, kesk./ALDE)

En haluaisi ajatusta budjettituesta kokonaan tyrmätä. Budjettituella on hyvät ja huonot puolensa. Hyvänä ominaisuutena on tietenkin kehitysmaiden omistajuusasenteen lisääminen tätä kautta. (Satu Hassi, vihr./Greens/EFA)

Budjettitukeen suhtaudutaan varauksella mm. kohdemaiden mahdollisen heikon hallinnon ja demokratian sekä korruptio-ongelmien vuoksi. Myös taloudellisten intressien uskotaan voivan mahdollisesti vaikuttaa epäsuotuisasti budjetoitavan tuen kohdentumiseen. Varojen pelätään budjettituen muodossa joutuvan muita tukimuotoja helpommin väärin käsiin. Budjettitukea puoltavina argumentteina edustajat esittävät hallintokulujen vähenemisen, hallinnon ja valvonnan helpottumisen sekä omistajuusasenteen lisäämisen vastaanottajamaissa.

Suhtautuminen budjettitukeen

Rahoituksen rakenne ja rahoituslähteet epäselviä

EU:n kehitysyhteistyön rahoituksen rakenteesta suurimmalla osalla suomalaisista euro-parlamentaarikoista ei ole tarkkaa tietoa. Muutama haastatelluista kritisoi rahoituksen jakautumista kahden hallinnollisen yksikön ja kahden rahoituslähteen alle ja näiden jakojen aiheuttamia ongelmia käytännön kehitysyhteistyölle ja EU:n omien periaatteiden ja tavoitteiden toteutumiseksi. Kuitenkin yli kahdelle kolmasosalle parlamentaarikoista rahoituksen rakenne ja sen mahdollisesti aiheuttamat ristiriidat ovat epäselviä.

LISÄTIETOA:

Euroopan unionin kehitysyhteistyön rahoituksesta

Euroopan unioni ja sen jäsenvaltiot maksoivat vuonna 2007 46,1 miljardia euroa julkista tukea kehitykselle. Tämä oli 0,38 prosenttia niiden bruttokansantulosta. Määrä on kuitenkin pienempi kuin edellisellä vuonna ja jää kauas Eurooppa-neuvoston vuonna 2005 asettamasta tavoitteesta. Sen mukaan EU:n kehitysavun BKT-osuus on tarkoitus nostaa 0,56 prosenttiin vuoteen 2010 ja 0,7 prosenttiin vuoteen 2015 mennessä. Vaikka EU:n jäsenvaltiot ovat sitoutuneet käyttämään 0,7 prosenttia bruttokansantulostaan kehitysapuun, vain Tanska, Luxemburg, Alankomaat ja Ruotsi ovat saavuttaneet tämän tavoitteen.

Kokonaisuudessaan Suomen julkisen kehitysyhteistyön osuus maan BKT:stä oli 0,44% vuonna 2008. Suomi on sitoutunut Eurooppa-neuvoston vuonna 2005 tekemään päätökseen saavuttaa 0,51 prosentin minimitavoite vanhoille jäsenmaille vuoteen 2010 mennessä ja 0,7 prosentin tavoite vuoteen 2015 mennessä.

Euroopan yhteisön kehitysyhteistyön rahoitus tulee kahdesta lähteestä, joilla on erilaiset säännöt ja ohjeistukset. Rahoituslähteinä ovat Euroopan unionin budjetti ja Euroopan kehitysrahasto, EKR (European Development Fund, EDF). EY:n budjetista rahoitetaan unionin kehitysyhteistyötä Aasian, Latinalaisen Amerikan ja Välimeren alueen maissa sekä elintarvike- ja humanitaarista apua. Rahoituksen suunnittelusta vastaa komission Ulkosuhteiden pääosasto. Euroopan kehitysrahastosta puolestaan rahoitetaan EU:n yhteistyötä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren (AKT) alueen maiden kanssa. EKR:n rahoituksen suunnittelusta vastaa komission Kehitysyhteistyön pääosasto.

Kansalaisjärjestöjen teettämät selvitykset¹² osoittavat, että lupauksista huolimatta Euroopan unionin jäsenmaat eivät ole saavuttamassa tavoitteitaan kehitysyhteistyövarojen suhteen. Vain yhdeksän unionin 27 hallituksesta on julkaissut aikataulun, jonka avulla se pyrkii sovitut päämäärät toteuttamaan.

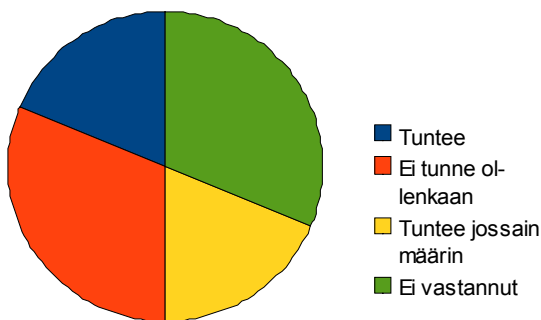
12 Mm. eurooppalaisten kehitysyhteistyöjärjestöjen raportti No Time to Waste: European Governments behind schedule on aid quantity and quality (2008).

Hallinnon rakenne

Kehityspolitiikan hallinnointi on parlamentin suomalaisedustajille tuntemattomin kehityspolitiikan osa-alue. Kehityspolitiikan hallinnon, päätöksenteon ja täytäntöönpanon rakenteesta suurimmalla osalla haastatelluista ei ole selvää käsitystä. Samalla sen rakenne on kokonaan tuntematon vajaalle puolelle haastateltavista. Haastateltavista ainoastaan neljä osaa nimetä hallinnon ja päätöksenteon rakenteet pääpiirteissään myös kehityspolitiikan osalta. Muille tarve kehityspolitiikan hallinnan rakenteen tuntemukseen ei omassa työssä ole vielä tullut vastaan. Kehitysyhteistyön hallinta ja täytäntöönpano on kehityspolitiikan vastaavaa selvempi hieman useammalle parlamentaarikolle.

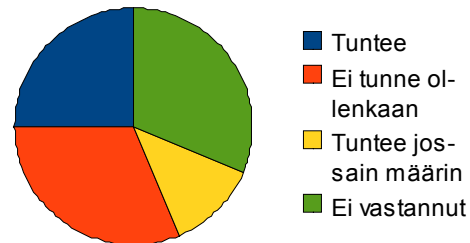
Kehityspolitiikan rakenne

Hallinto, päätöksenteko ja täytäntöönpano

Kehitysyhteistyön rahoitus

Hallinto, päätöksenteko ja täytäntöönpano

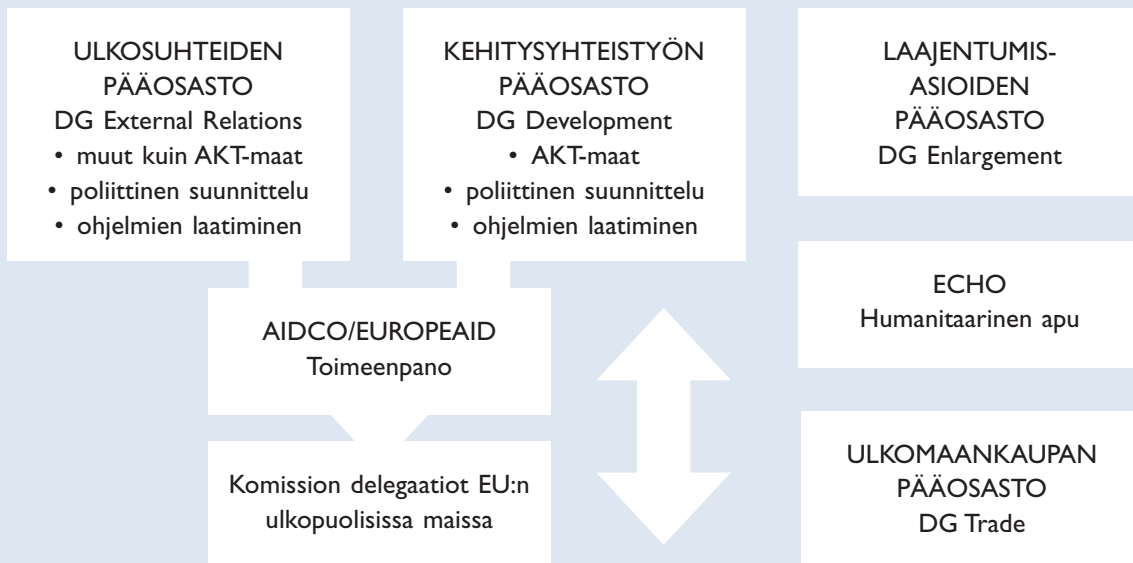
Euroopan unionin kehityspolitiikan hallinnon rakenteella on keskeinen merkitys myös kehityspolitiikan ja kehitysyhteistyön käytännön toteutuksen ja toimeenpanon kannalta. Kehityspolitiikan kahtiajakautunutta hallinnointia on kansalaisjärjestöjen ja kehityspolitiikan saralla toimivien taholta kritisoitu. Jakautunutta hallinnointia ja toimeenpanoa on vaikeampi seurata, siihen on vaikeampi puuttua ja se luo turhaa päällekkäisyyttä erottaen toisaalta tietyt yhteenkuuluvat toiminnot keinotekoisesti toisistaan. Tuloksellisuuden lisäämisen, tavoitteiden ja periaatteiden saavuttamisen kannalta hallinnon rakennetta olisi muokattava.

LISÄTIETOA:

Kehityspolitiikan ja kehitysyhteistyön hallinnointi Euroopan unionissa

Euroopan yhteisön eli komission toteuttaman kehitysyhteistyön hallinnointi sijoittuu tällä hetkellä kahden eri pääosaston alle. Kehitysyhteistyön pääosasto eli DG Development vastaa AKT-maita koskevasta poliittisesta suunnittelusta ja ohjelmien laatimisesta. AKT-mailla tarkoitetaan Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren maita, jotka ovat käytännössä joidenkin jäsenmaiden entisiä siirtomaita. Kehitysyhteistyön pääosasto hallinnoi myös Euroopan kehitysrahaston kautta jaettavaa kehitysapua AKT-maille. Ulkosuhteiden pääosasto eli DG External Relations vastaa samalla tavalla muita maita koskevasta poliittisesta suunnittelusta ja ohjelmista. Se vastaa lisäksi unionin ulkosuhdepolitiikan laatimisesta ja hallinnoi EU:n budjetin kautta kanavoitavaa kehitysapua muihin kuin AKT-maihin. Samalla se myös hallinnoi Euroopan komission lähetystöjä, eli delegaatioita eri puolilla maailmaa. Delegaatiot ovat komission edustustoja EU:n ulkopuolisissa maissa.

Komission pääosastoista kehityspolitiikan kannalta hyvin merkittäviä ovat myös Kaupan (DG Trade) ja Laajentumisasioiden pääosastot (DG Enlargement), joiden asema kehityspoliittisina toimijoina jää usein vähemmille huomioille. Kehitysyhteistyön toimeenpanosta vastaa kolmas hallinnollinen toimija, Europa-Aid Co-operation Office. EuropeAid:in hallintoa on hajautettu viime vuosina Brysselistä EU-delegaatioihin. Virallisesti delegaatiot ovat vastuussa ulkosuhteiden pääosastolle, mutta käytännössä ne työskentelevät yhteistyössä EuropeAid-toimiston kanssa. EuropeAid hallinnoi myös kehitysyhteistyöohjelmien käytännön toteutusta. Humanitaarisen avun toimisto, ECHO, vastaa humanitaarisesta avusta.

Neuvostossa kehitysyhteistyöasiat käsitellään ministeritasolla ministerineuvostossa yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvostossa (YAUN). Lisäksi kehitysyhteistyöasioita käsitellään myös neuvoston kehitysyhteistyötyöryhmässä (Codev) sekä AKT-työryhmässä ja Pysyvien edustajien komiteassa

Parlamentissa kehitysyhteistyövaliokunta (Committee on Development, DEVE) on pääasiallinen kehityspoliittinen toimija. Kehitysyhteistyövaliokunnan toimivaltaan kuuluu Euroopan unionin kehitysyhteistyöpolitiikan edistäminen, sen toteuttaminen ja valvonta. Myös kehitysapu, yhteistyösopimukset kehitysmaiden kanssa ja poliittinen vuoropuhelu sekä demokraattisten arvojen, ihmisoikeuksien ja hyvän hallinnon edistäminen ovat olennainen osa valiokunnan toimintaa. Parlamentti hoitaa myös AKT-EU-kumppanuussopimukseen liittyviä kysymyksiä ja suhteita asianomaisiin elimiin. Valiokunta huolehtii suhteista kehitysmaiden parlamentteihin ja osallistuu vaalitarkkailutehtäviin.

Kehityspolitiikan asema osana EU:n politiikan tekoa

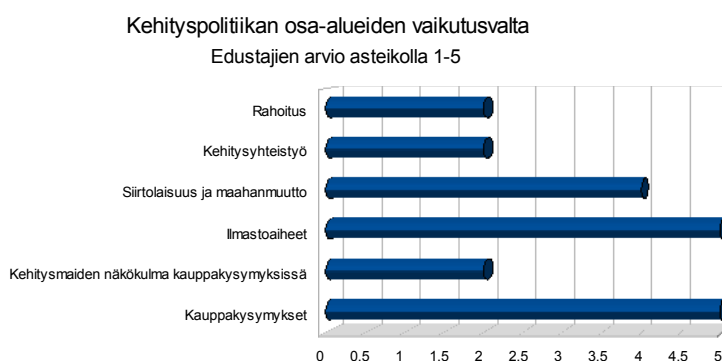
Kehityspolitiikan asema Euroopan unionissa vaikutusvaltaisuuudessa ja merkittävyudessa mitattuna on haastateltujen parlamentaarikoiden mukaan keskinkertainen. Skaalalla yhdestä viiteen, yhden edustaessa heikointa asemaa ja viiden suurinta, suurin osa haastatelluista asettaa kehityspolitiikan kolmosen kohdalle.

Parlamentaarikot kokevat, että tietyt kehityspolitiikan osa-alueet saavat huomattavasti enemmän huomiota ja toimivaltaa osakseen toisten osa-alueiden jäädessä lähes täysin vailla huomiota. Kehityspoliittiset intressit ja köyhyyden vastaiset toimenpiteet jäävät edustajien mielestä liian usein kauppaa-, ulko- ja maatalouspolitiikan varjoon. Toisaalta aiheet kuten ilmastokysymykset ja siirtolaisuus nousevat politiikan teossa myös laajemman kiinnostuksen kohteeksi. Sitä vastoin aiheet, kuten esim. kehitysavun kohdentaminen, kehityspolitiikan hallinnon rakenteelliset muutokset tai rahoitusinstrumentit eivät nouse vertailussa tärkeinä ja vaikutusvaltaisina aihealueina esille.

Suurin osa haastatelluista kokee varsinkin kauppaa- ja maatalouspolitiikan olevan hyvin usein ristiriidassa köyhyyden vähentämisen pyrkimysten kanssa ja niiden liian usein ohittavan päätöksenteossa kehityspoliittiset tavoitteet.

Tapa organisoida politiikantekoa on sekä EU:ssa että jäsenmaissa sellainen, että kehityspolitiikan rooli muodostuu hyvin toissijaiseksi ja siihen eivät johtavat poliitikot kunnolla edes paneudu. Tämä on hämmästyttävää kun katsotaan kuinka paljon rahaa siihen kuitenkin vuosittain käytetään. (Paavo Väyrynen, kesk./ALDE)

Jos puhutaan kehityspolitiikasta suppeana sektorina, niin se ei nouse korkealle. Mutta jos ajatellaan esimerkiksi Välimeren aluepolitiikkaa tai yhteistyötä ja maahanmuuttoa, unionin naapuruuspolitiikkaa ja lähialueyhteistyötä, niin näissä sen pitäisi asettua vähintäänkin sinne kolmosen tienoille. (Samuli Pohjamo, kesk./ALDE)

Kehityspoliittinen johdonmukaisuus ja vaatimus läpileikkaavuudesta

Kehityspoliittinen johdonmukaisuus

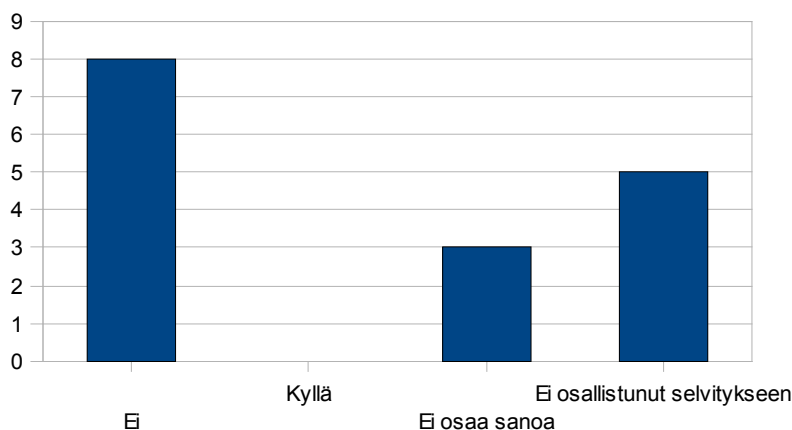
Kehityspoliittinen johdonmukaisuus on taloudellisen yhteistyön ja kehityksen järjestön OECD:n mukaan työskentelyä sen varmistamiseksi, etteivät muut politiikan alat horjuta kehityspoliitiikan päämääriä ja saavutuksia, vaan kaikki kehitysmaihin vaikuttavat politiikka-alat tukevat kehitystavoitteita. EU:lle sitoutuminen politiikan johdonmukaisuuteen on sekä poliittinen, että laillinen sitoumus.

EU:n kehityspoliittisessa johdonmukaisuudessa on kuitenkin vielä parantamisen varaa. Suurin osa suomalaisista europarlamentaarikoista on tietoinen vaatimuksista kehityspoliittisen johdonmukaisuuden lisäämisestä. Kuitenkaan monikaan ei johdonmukaisuuden ajatusta kovin tarkasti osaa määrittellä. Lisäksi muutamalle haastatellulle edustajalle johdonmukaisuuden käsite kehityspoliitiikan yhteydessä on yhä tuntematon.

Euroopan unionin tasolla kehitysyhteistyön ja annettavan kehitysavun tulee olla johdonmukaista ja tuloksellista. Tämä tarkoittaa sitä, että pyrittäisiin löytämään yhteinen näkemys avun antajamaiden ja sen vastaanottavien maiden kesken siitä, että toiminta on koherenttia ja eri toimenpiteet tukevat toisiaan. Euroopan unionilla on tässä haastava tehtävä suurena rahoittajana ja globaalina toimijana saada omat ja jäsenvaltioidensa toimenpiteet linjakkain. (Hannu Takkula, kesk./ALDE)

Haastatellut suomalaiset edustajat mieltävät kehityspoliittisen johdonmukaisuuden ensisijaisesti politiikan sektoreiden välisenä johdonmukaisuutena. Esimerkkinä tästä voidaan nähdä kauppa- tai maatalouspolitiikan intressien ohittavan kehityspoliittiset intressit unionin päätöksenteossa. Tämä politiikan alojen välinen on edustajille selkeämmin ymmärrettävissä. Kehityspoliitiikan sisäisestä johdonmukaisuudesta moni osaa antaa vain arvioita, koska ei tunne kehityspoliitiikan sisäistä kenttää tarpeeksi hyvin, jotta osaisi poimia sieltä epäjohdonmukaisia esimerkkejä.

Onko EU:n kehityspoliitiikka johdonmukaista?

Yli kaksi kolmasosaa haastatelluista on sitä mieltä, että EU:n kehityspoliitiikka ei tällä hetkellä vielä ole tarpeeksi johdonmukaista. Johdonmukaisuuden esteenä parlamentaarikot näkevät mm. sen, että yksityisen sektorin ja valtion toimet ovat usein ristiriitaisia, kauppapolitiikka ei noudata kehityspoliitiikan tavoitteita ja periaatteita, päätöksenteko

unionissa on poliittisesti painottunutta sekä sen, että poliittiset tilanteet, kauppaa- ja maatalouspolitiikka saattavat ohittaa helposti kehityskysymykset päätöksenteossa. Ristiriitaisuuksia nähdään niin kehityspolitiikan sisällä, esim. kehitysyhteistyön toteutuksen osalta kuin eri politiikan osa-alueiden välillä unionin sisällä.

En pidä EU:n kehityspolitiikkaa johdonmukaisena. Kehityspolitiikka on edelleenkin oma politiikkalohkonsa ilman, että kehitysnäkökulma leikkaisi läpi muiden keskeisten politiikkalohkojen, kuten esimerkiksi EU:n kauppapolitiikan. (Sirpa Pietikäinen, kok./EPP-ED)

Kehityspolitiikan ja globaalien teemojen yhteys unionin kauppapolitiikkaan, yhteiseen maatalous/kalastuspolitiikkaan ja sisämarkkinapolitiikkaan olisi tunnustettava paremmin niin, että ne kulkisivat mukana aina kun lainsäädäntöä tai periaatteellisia linjauksia edellä mainituista kolmesta tehdään. Tämä ei itsessään vaadi mitään institutionaalista uudelleenjärjestelyä, vaan poliittisen ilmapiirin muutosta. (Esko Seppänen, vas./GUE/NGL)

Vaatus läpileikkuusta

Johdonmukaisuutta enemmän haastateltavat edustajat painottivat politiikanlohkot ylittävän päätöksenteon ja tiedonsiirron merkitystä. Tätä edustajat pitävät niin kehityspolitiikan kuin unionin globaalina aseman kannalta tärkeänä. Ongelmallisena edustajat mainitsevat esimerkiksi kauppapolitiikan ja maatalouspolitiikan vahvan vaikutusvallan monella politiikan sektorilla, myös kehityspolitiikassa. Toisaalta kehityspoliittisia aiheita tai näkökulmia ei esim. näissä edellä mainittujen politiikan osa-alueiden valiokunnissa huomioida, vaan niissä toiminta saattaa keskittyä kehityspoliittisten intressien kanssa ristiriitaisiin sitoumuksiin. Edustajat toivovat huomattavasti enemmän rajoja ylittävää yhteistyötä parlamentissa ja koko unionin tasolla. He eivät näe nykyistä muiden valiokuntien kuulemiskäytäntöä päätöksenteon johdonmukaisuuden kannalta riittävänä.

EU:n päätöksenteossa on se heikkous, että asioita käsitellään liian suppeasti ja erillään toisistaan. Kehityspolitiikka on keskeinen osa kaikkea, mutta esim. kauppapolitiikkaa ja ilmasto-politiikkaa käsitellään neuvoston eri kokoonpanoissa. Helposti jäävät sitten kehityspoliittiset tavoitteet ja kokonaiskuva näkemättä ja ymmärtämättä. (Paavo Väyrynen, kesk./ALDE)

Tällä hetkellä Euroopan unionin Kehityspoliittinen julkilausuma määrittää kehitysyhteistyön läpileikkaaviksi teemoiksi demokratian ja ihmisoikeudet, ympäristön kestävä kehityksen, sukupuolten välisen tasa-arvon ja HIV/AIDS -tilanteen. Nämä aihealueet on Kehityspoliittisessa julkilausumassa määritelty sellaisiksi, jotka vaikuttavat suoranaisesti useampaan kuin yhteen politiikan alueeseen, ja ne tulisi huomioida rajat ylittävät niin kehitysyhteistyön toteutuksessa kuin politiikan teossa.

LISÄTIETOA:

Kehityspoliittisesta johdonmukaisuudesta

Kehityspoliittinen johdonmukaisuus tarkoittaa sitä, että kehityspoliittinen toiminta voi olla tehokasta vain, kun varmistetaan, että myös muut politiikan osa-alueet tukevat kehityspoliittisia päämääriä. Tavallisesti erotetaan kehityspoliitiikan sisäinen ja ulkoinen johdonmukaisuus toisistaan. Edellinen viittaa kehityspoliitiikan sisäiseen johdonmukaisuuteen – koordinaatioon taloudellisten instrumenttien, yhteistyösopimusten sekä komission ja jäsenvaltioiden ohjelmien välillä. Ulkoinen johdonmukaisuus puolestaan viittaa ristiriidattomuuteen kehityspoliitiikan ja muiden kehitysmaihin vaikuttavien politiikkalohkojen tavoitteiden välillä.

Euroopan parlamentin jäsenillä on mahdollisuus vaikuttaa kehityspoliittisen johdonmukaisuuden parantamiseen EU:n politiikassa. Parlamentti voi halutessaan ottaa avainroolin komission ja jäsenvaltioiden tekemien kehityspoliittiseen johdonmukaisuuteen liittyvien sitoumusten toimeenpanon valvonnassa. Koska lähes kaikki politiikanalat tavalla tai toisella vaikuttavat kehitysmaihin, on jokaisella parlamentin jäsenellä mahdollisuus edistää johdonmukaisuutta – riippumatta siitä, millä politiikanaloilla tai missä valiokunnissa vaikuttaa. Sekä kuulemismenettelyssä että tavanomaisessa lainsäädäntömenettelyssä parlamentin jäsenten on äärimmäisen tärkeää pitää mielessään kehitysmaiden etu kaikilla niillä politiikan alueilla, jotka todennäköisesti vaikuttavat kehitysmaihin.

Myös parlamentaarikkojen aloitteellisuus on tärkeää, kun yritetään ratkaista epäjohdonmukaisuuden ongelmia.

Lopuksi

Yhteenveto

Euroopan parlamentin suomalaisedustajien mukaan kehityspolitiikan asemassa osana unionin päätöksentekoa on vielä parannettavaa. Kehityspolitiikka jää edustajien mielestä edelleen liian usein muiden politiikan osa-alueiden varjoon. EU:n rooli globaalina toimijana on suomalaisedustajien mielestä hyvin tärkeä ja EU:lla on heidän mielestään tällä saralla valtavat mahdollisuudet. Toisaalta EU:n asemaa globaalina toimijana sekä myös unionin kehityspolitiikkaa horjuttavat edustajien mielestä muut politiikan osa-alueet, kuten esim. kauppaja- ja maatalouspolitiikka sekä ulkopolitiikka. Näiden politiikan sektoreiden intressit ohjaavat haastateltujen edustajien mielestä liikaa unionin päätöksentekoa ohittaen liian usein mm. kehityspoliittiset tavoitteet ja sitoumukset.

Euroopan parlamentin suomalaisedustajilla ei ole vankkaa tietämystä unionin kehityspolitiikasta, eivätkä edustajat kehityspolitiikan saralla ole parlamentissa olleet kovin aktiivisia. Suomalaisedustajien toiminta parlamentissa ohjautuu voimakkaasti heidän valiokuntatyöskentelynsä ja omien kiinnostuskohteidensa kautta. Parlamentaarisena kaudena 2004–2009 aikana parlamentin kehitysyhteistyövaliokunnassa ei ole ollut yhtäkään suomalaista edustajaa, mikä näkyy myös edustajien toiminnassa kehityspolitiikan parissa. Suurin osa suomalaisista parlamentin edustajista ei säännöllisesti seuraa kehityspoliittisia aiheita eikä unionin toimintaa tällä saralla. Vajaa kolmannes suomalaisedustajista on ollut kehitysaiheiden osalta kohtalaisen aktiivinen ja on tietoinen EU:n kehityspolitiikan yleislinjauksista. Lisäksi muutamalla suomalaisedustajalla on vahva asiantuntijuus tietyllä kehityspolitiikkaan linkittyvällä osa-alueella, jonka kautta myös muut kehityskysymykset ovat heille kohtalaisen tuttuja. Lähes puolet Euroopan parlamentin suomalaisista jäsenistä ei kuitenkaan ole ollut kovin aktiivinen kehityskysymysten parissa, eikä heillä unionin kehityspolitiikasta ole selkeää kuvaa.

Parlamenttityöskentelyn osalta kehitysyhteistyövaliokunnan merkitys kehityspolitiikan asiantuntijana ja vaikuttajana korostuu. Edustajat, jotka eivät toimi kehitysyhteistyövaliokunnassa, eivät juuri seuraa unionin kehityspolitiikkaa. Lisäksi he luottavat äänestystilanteissa tai tiedonsaannissa oman puolueyhmänsä kantaan, joka pitkälle määrittäytyy kehitysyhteistyövaliokunnassa toimivien muiden edustajien kautta.

Suomalaisedustajista vain harva oli tietoinen unionin kehityspolitiikan rakenteen mukanaan tuomista ongelmista. Kansalaisjärjestöjen näkemyksen mukaan Euroopan unionin kehityspolitiikan rakenteessa on vielä paljon toivomisen varaa. Järjestöt pitävät kehityspolitiikan hajauttamista komissiossa kahden pääosaston ja kahden komissaarin kesken ongelmallisena. Myös kehitysyhteistyön rahoituksen jakautuminen kahden rahoituslähteen kautta hankaloittaa järjestöjen mielestä kokonaisvaltaista ja tehokasta hallintaa ja toteutusta. Lisäksi kehityskysymyksiä olisi nykyistä enemmän pyrittävä pitämään erillään muista EU:n ulkopoliittisista tavoitteista, jotta kehitystavoitteiden saavuttaminen ei vaarantuisi.

Haasteet uudelle Euroopan parlamentille

Seuraavat Euroopan parlamentin vaalit pidetään kesäkuussa 2009, Suomessa 7. kesäkuuta 2009. Parlamentin seuraavalle toimikaudelle 2009–2014 Euroopan parlamenttiin valitaan Suomesta 13 jäsentä. Parlamentti on EU:n lainsäätävä jäsenmaita edustavan ministerineuvoston rinnalla. Sen päätökset vaikuttavat suoraan kansalaisten jokapäiväiseen elämään. Parlamentin päätökset ovat poliittisia valintoja, joita Euroopan parlamentin jäsenet tekevät.

Kehityspolitiikan kannalta olisi tärkeää saada seuraavalla parlamentaarisella kaudella parlamentin kehitysyhteistyövaliokuntaan myös suomalaisia. Tämä helpottaisi suomalaisten yhteydenpito- ja vaikutusmahdollisuuksia unionin kehityspolitiikkaan ja voisi niin EU:ssa kuin Suomessakin edistää kehityspoliittista keskustelua sekä kehitysmaiden etua.

EU:n kehityspolitiikan tulevaisuuden haasteita ovat erityisesti politiikkajohdonmukaisuuden parantaminen ja sen seurannan kehittäminen, vuosituhattavoitteiden toimeenpano ja avun tehokkuus. EU:n haasteet ja samalla myös mahdollisuudet ovat suuret. EU antaa eniten virallista kehitysapua maailmassa ja parhaimmillaan se voi olla myös voimakas eriarvoisuuden ja köyhyyden vastainen toimija. Kaikilla Euroopan parlamentin jäsenillä on mahdollisuus vaikuttaa kehityspolitiikan saralla. Koska lähes kaikki politiikanalat tavalla tai toisella vaikuttavat kehitysmaihin, on jokaisella parlamentin jäsenellä mahdollisuus edistää mm. kehityspolitiikan johdonmukaisuutta ja kehityspoliittisia tavoitteista ja sitoumuksia, riippumatta siitä, millä politiikanaloilla tai missä valiokunnissa itse vaikuttaa. Sekä kuulemismenettelyssä että tavanomaisessa lainsäädäntömenettelyssä parlamentin jäsenten on äärimmäisen tärkeää pitää mielessään kehitysmaiden etu kaikilla niillä politiikan alueilla, jotka todennäköisesti vaikuttavat kehitysmaihin. Myös parlamentaarikkojen aloitteellisuus on tärkeää, kun yritetään vaikuttaa kehityspoliittisiin aiheisiin ja edistää kehitysmaiden hyvinvointia.

Kansalaisjärjestöjen suositukset uudelle parlamentille

Kesän 2009 Euroopan parlamentin vaalien alla Kehitysyhteistyöjärjestöjen EU-yhdistys Kehys ry ja sen eurooppalainen kattojärjestö CONCORD ovat tuoneet esiin järjestöjen suosituksia uudelle parlamentille. Eurooppalaiset kansalaisjärjestöt toivovat uutta parlamenttia, jolla on tarvittava valta ja vastuu rakentaa globaalisti oikeanmukaista Euroopan unionia. Järjestöjen vaatimat muutokset kohdistuvat mm. Euroopan unionin rakenteen epäkohtiin, kehitysyhteistyövarojen laatuun ja määrään sekä kansalaisyhteiskunnan osallistumisen edistämiseen.

Järjestöt vaativat mm. että Euroopan parlamentin roolia EU:n kehitysyhteistyövarojen valvojana olisi vahvistettava ja että sen kehitysyhteistyövaliokunnalla olisi oltava oikeus valvoa EU:n kehitysyhteistyötä myös Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen maissa. Lisäksi parlamentin olisi varmistettava, että muilla politiikan aloilla tehdyt päätökset ovat johdonmukaisia kehityspoliittisten tavoitteiden kanssa.

Eurooppalaisen kehitysyhteistyö- ja humanitaaristen järjestöjen kattojärjestön CONCORDin alle järjestäytyneet yli 1 600 järjestöä kehottavat Euroopan parlamentin jäseniä varmistamaan, että:

- Euroopan komissiossa on jatkossa kaikesta kehitysyhteistyöstä vastaava komissaari, jolla on samat valtuudet kuin ulkoasioiden ja turvallisuuspolitiikan korkealla edustajalla. Vain näin voidaan varmistaa, että kehitysyhteistyön asemaa ja tavoitteita itsenäisenä politiikkana kunnioitetaan.
- kehitysyhteistyökomissaarilla on vaikutusvaltaa suunnittelun ja rahoituksen lisäksi myös kehityspoliitiikan toimeenpanossa, jotta poistettaisiin politiikan ja toimeenpanon nykyinen hajautuminen.
- kehitysyhteistyövaroja ei käytetä EU:n muiden ulkopoliittikkojen rahoittamiseen, kuten ulko-, turvallisuus- ja puolustuspolitiikkaan.
- Euroopan kehitysrahasto sisällytetään tulevaisuudessa EU:n budjettiin. Rahastosta rahoitetaan EU:n kehitysyhteistyötä Afrikan, Karibian ja Tyynenmeren alueen maissa.
- kehittämään EU:n hallintoa ja tilivelvollisuutta sallimalla kumppanimaiden hallitusten ja Euroopan ja etelän kansalaisyhteiskuntien valvoa unionin päätöksentekoa.
- tukemaan kansalaisyhteiskunnan osallistumismahdollisuuksia demokraattisen hallinnon rakentamiseen.

Liite: Euroopan parlamentin suomalaisedustajat kaudella 2004–2009

Edustaja ja edustustoimen kesto	Puolue	Valiokunnat ja valtuuskunnat
HASSI, Satu 2004–2009	Vihreät, Greens/EFA	Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta (varapuheenjohtaja), Ilmastonmuutosta käsittelevä väliaikainen valiokunta (jäsen), Teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunta (varajäsen), Kazakstan, Kirgisia, Uzbekistan, Tadžikistan, Turkmenistan ja Mongolia -valtuuskunta (jäsen), Venäjä-valtuuskunta (varajäsen)
ITÄLÄ, Ville 2004–2009	Kokoomus, EPP-ED	Budjettivaliokunta (jäsen), Kansalaisvapauksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta (varajäsen), Japani-valtuuskunta (jäsen), Venäjä-valtuuskunta (varajäsen)
JÄÄTTEENMÄKI, Anneli 2004–2009	Keskusta, ALDE	Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta (varapuheenjohtaja), Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta (jäsen), Ulkoasianvaliokunta (varajäsen), Ilmastonmuutosta käsittelevä väliaikainen valiokunta (varajäsen), Yhdysvallat-valtuuskunta (jäsen), AKT-EU-valtuuskunta (varajäsen), Euro-Välimeri-valtuuskunta (varajäsen)
KAUPPI, Piia-Noora 2004–2008	Kokoomus, EPP-ED	Talous- ja raha-asioiden valiokunta (jäsen), Naisten oikeuksien ja sukupuolten tasa-arvon valiokunta (jäsen), Oikeudellisten asioiden valiokunta (jäsen), Kiina-valtuuskunta (jäsen), Yhdysvallat-valtuuskunta (varajäsen)
KORHOLA, Eija-Riitta 2004–2009	Kokoomus, EPP-ED	Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta (jäsen), Ihmisoikeuksien alivaliokunta (jäsen), Ilmastonmuutosta käsittelevä väliaikainen valiokunta (jäsen), Teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunta (varajäsen), Talousarvion valvontavalioikunta (varajäsen), AKT-EU-valtuuskunta (jäsen)
LAX, Henrik 2004–2009	RKP, ALDE	Kansalaisoikeuksien sekä oikeus- ja sisäasioiden valiokunta (jäsen), Ilmastonmuutosta käsittelevä väliaikainen valiokunta (jäsen), Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta (varajäsen), Venäjä-valtuuskunta (jäsen), Moldova-valtuuskunta (varajäsen), Vetoomusvaliokunta (varajäsen)
LEHTINEN, Lasse 2004–2009	SDP, PES	Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalioikunta (jäsen), Vetoomusvaliokunta (jäsen), Työllisyyden ja sosiaali-asioiden valiokunta (varajäsen), Kanada-valtuuskunta (varapuheenjohtaja), Etelä-Aasia-valtuuskunta (varajäsen)
MYLLER, Riitta 2004–2009	SDP, PES	Ympäristön, kansanterveyden ja elintarvikkeiden turvallisuuden valiokunta (jäsen), Ilmastonmuutosta käsittelevä väliaikainen valiokunta (jäsen), Aluekehitysvaliokunta (varajäsen), Persianlahden maiden valtuuskunta (jäsen), Euro-Välimeri-valtuuskunta (varajäsen)
PAASILINNA, Reino 2004–2009	SDP, PES	Teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunta (jäsen), Kulttuuri- ja koulutusvaliokunta (varajäsen), Venäjä-valtuuskunta (varapuheenjohtaja), Keski-Amerikan valtuuskunta (varajäsen)
PIETIKÄINEN, Sirpa 2008–2009	Kokoomus, EPP-ED	Talous- ja raha-asioiden valiokunta (jäsen), Ihmisoikeuksien alivaliokunta (jäsen), Iran -valtuuskunta (jäsen), Kansainvälisen kaupan valiokunta (varajäsen), Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta (varajäsen), Valtuuskunta EU:n ja Turkin parlamentaarisisessa sekavalioikunnassa (varajäsen)
POHJAMO, Samuli 2007–2009	Keskusta, ALDE	Ulkoasianvaliokunta (jäsen), Aluekehitysvaliokunta (varajäsen), Australia ja Uusi Seelanti -valtuuskunta (jäsen), Venäjä-valtuuskunta (varajäsen), Kiina-valtuuskunta (varajäsen)
SEPPÄNEN, Esko 2004–2009	Vasemmisto, GUE/NGL	Budjettivaliokunta (jäsen), Talousarvion valvontavalioikunta (varajäsen), Teollisuus-, tutkimus- ja energiavalioikunta (varajäsen), Venäjä-valtuuskunta (varapuheenjohtaja), Kazakstan, Kirgisia, Uzbekistan, Tadžikistan, Turkmenistan ja Mongolia-valtuuskunta (varajäsen)
SIITONEN, Eva-Riitta ¹³ 2009	Kokoomus, EPP-ED	
STUBB, Alexander ¹⁴ 2004–2008	Kokoomus, EPP-ED	Sisämarkkina- ja kuluttajansuojavalioikunta (varapuheenjohtaja), Perussopimus-, työjärjestys- ja toimielinasioiden valiokunta (jäsen), Talousarvion valvontavalioikunta (jäsen), Valtuuskunta EU:n ja Bulgarian parlamentaarisisessa sekavalioikunnassa (jäsen), Yhdysvallat -valtuuskunta (varajäsen), Ulkoasiainvaliokunta (varajäsen), Valtuuskunta EU:n ja Turkin parlamentaarisisessa sekavalioikunnassa (varajäsen)
TAKKULA, Hannu	Keskusta, ALDE	Kulttuuri- ja koulutusvaliokunta (varapuheenjohtaja), Kansainvälisen kaupan valiokunta (varajäsen), Ihmisoikeuksien alivaliokunta (varajäsen), Australia ja Uusi Seelanti -valtuuskunta (jäsen), Israel-valtuuskunta (varajäsen), AKT-EU-valtuuskunta (varajäsen)
VIRRANKOSKI, Kyösti 2004–2009	Keskusta, ALDE	Budjettivaliokunta (varapuheenjohtaja), Talousarvion valvontavalioikunta (jäsen), Japani-valtuuskunta (jäsen), Maatalouden ja maaseudun kehittämisen valiokunta (varajäsen), AKT-EU-valtuuskunta (varajäsen)
VÄYRYNEN, Paavo ¹⁵ 2004–2007	Keskusta, ALDE	Valtuuskunta EU:n ja Bulgarian parlamentaarisisessa sekavalioikunnassa (varapuheenjohtaja), Ulkoasiainvaliokunta (jäsen), Aluekehitysvaliokunta (varajäsen), Venäjä-valtuuskunta (varajäsen)

¹³ Valiokunnista ja valtuuskunnista on mainittu ne, joissa Alexander Stubb on kauden 2004–2009 aikana toiminut yhtäjaksoisesti yli yhden vuoden.

¹⁴ Eva-Riitta Siitosen toimintaa ja näkemystä ei selvytyksessä ole huomioitu, koska hän aloitti toimintansa Euroopan parlamentissa vasta 1.1.2009 korvatessaan parlamentin jättäneen Piia-Noora Kaupin.

¹⁵ Valiokunnista ja valtuuskunnista on mainittu ne, joissa Paavo Väyrynen on kauden 2004–2009 aikana toiminut yhtäjaksoisesti yli yhden vuoden.

Lähteet ja lisätietoja

Järjestöjulkaisut

EU, ENPI ja EKR – EU:n kehitysyhteistyön termit ja lyhenteet. Kehitysyhteistyöjärjestöjen EU-yhdistys Kehys ry. 2007.

Euroopan unioni. Kehityspolitiikka ja kehitysyhteistyö. Kehitysyhteistyöjärjestöjen EU-yhdistys Kehys ry. 2006.

Kehityspoliittinen johdonmukaisuus. Käyttäjän opas. Kehitysyhteistyöjärjestöjen EU-yhdistys Kehys ry. 2007.

Hold the Applause! EU governments risk breaking aid promises. Concord. 2007.

No Time to Waste: European governments behind schedule on aid quantity and quality. Concord. 2008

Official Development Assistance: The truth behind the figures. Concord. 2006.

Policy Coherence for Development. A practical guide. Evert Vermeer Foundation. 2007.

The European Union and its Responsibility in the world. CONCORD Manifesto for the 2009 European Parliament Election. Concord. 2008.

EU-tiedon lähteitä

Euroopan unionin portaali http://europa.eu/index_fi.htm

Euroopan komissio http://ec.europa.eu/index_fi.htm

Euroopan komission kehitysyhteistyön pääosasto http://ec.europa.eu/development/index_en.cfm

Euroopan komission laajentumisasioiden pääosasto http://ec.europa.eu/enlargement/index_fi.htm

Euroopan komission ulkosuhteiden pääosasto http://ec.europa.eu/enlargement/index_fi.htm

Euroopan komission kauppapolitiikan pääosasto <http://ec.europa.eu/trade/>

EuropeAid -yhteistyötoimisto http://ec.europa.eu/europeaid/index_en.htm

Euroopan parlamentti www.europarl.europa.eu

Euroopan parlamentin kehitysyhteistyövaliokunta www.europarl.europa.eu/committees/deve_home_en.htm

Euroopan parlamentin lehdistöpalvelu www.europarl.europa.eu/news/expert/tous_les_infopress/default/default_fi.htm

Euroopan unionin neuvosto www.consilium.europa.eu/showPage.ASP?lang=fi

Yleisten asioiden ja ulkosuhteiden neuvosto www.consilium.europa.eu/showPage.asp?id=388&lang=fi

Eurooppalaisten kehitysyhteistyö- ja humanitaarisen avun järjestöjen yhteenliittymä CONCORD
www.concordeurope.org

Kehitysyhteistyöjärjestöjen EU-yhdistys Kehys ry www.kehys.fi/

Kehys ry on EU:n kehityspoliitikasta ja kehityskysymyksistä kiinnostuneiden kansalaisjärjestöjen kattojärjestö, joka edistää keskustelua EU:n kehityspoliittisista kysymyksistä, tarjoaa tietoa ja koulutusta järjestöjen EU-rahoitusmahdollisuuksista ja EU:n globaalista ulottuvuudesta. Kehys koordinoi kehityskysymyksistä kiinnostuneiden järjestöjen EU-vaalikampanjaa.

Kehys ry tarjoaa:

- tietoa EU:n kehityspoliitikasta ja kehitysyhteistyöstä
- tietoa suomalaisten järjestöjen EU-rahoitusmahdollisuuksista
- tiedotusta, koulutusta ja hankeneuvontaa

Kehys ry edistää:

- yhteistyötä ja verkostoitumista suomalaisten ja eurooppalaisten järjestöjen välillä.
- keskustelua EU:n kehityspoliittisista kysymyksistä Suomessa ja Euroopan unionissa.

Kehitysyhteistyöjärjestöjen EU-yhdistys Kehys ry
Töölöntorinkatu 2 B
00260 Helsinki
p.: +358 9 2315 05 60
fax.: +358 9 2315 05 65
www.kehys.fi/vaalit
www.kehys.fi

Tämän julkaisun on rahoittanut Euroopan unioni.

Tässä julkaisussa esitetyt näkemykset eivät välttämättä edusta Euroopan komission mielipidettä.